

**Tema meseca:
duhovnost**

**Tabor na obisku:
Bičkova skala**

**Klepet:
z načelnikom ZTS
o problematiki
nove starostne veje**

**ZOT - Zimsko orientacijsko
tekmovanje**
25.-26. januar 2008
Ruše pri Mariboru
zot.rutka.net

Foto: Aleš Cipot

Zimska orientacijska liga
13. januar 2008 - Smlednik
20. januar 2008 - Dragomer
www.orientacijska-zveza.si

Foto: Samo Vodopivec

Izobraževalni seminar za vodnike
19.-20. januar 2008
Gozdna šola Bohinj
mzt.rutka.net

Foto: SINI

Človek ne jezi se
19. januar 2008
Cerkno
cnjs.rutka.net

Novice

Aktualno iz IO ZTS

Priprave programa IO ZTS v polnem teku

Načelniki in svetovalci v IO ZTS smo polno zaposleni s pripravo programa dela za leto 2008. Na področju programa bo največ pozornosti usmerjene v ponovno oblikovanje programskih komisij ter kakovost na taborjenjih in na prihajajočih večjih akcijah ZTS. Mednarodna dejavnost bo nadaljevala s svojim delom promocije mednarodnih dogodkov in udeležbe na teh dogodkih. Pomembno področje dela načelnika in komisije za mednarodno dejavnost bo tudi spodbujanje sodelovanja z drugimi skavtskimi organizacijami.

Načelnik za vzgojo in izobraževanje ter delo z odraslimi s komisijo se bo najbolj posvetil razvoju celovite izobraževalne sheme, usposabljanju trenerjev in oblikovalcev izobraževanj ter z verifikacijo naših izobraževanj. Na

področju finančnih in materialnih zadev je predvidena večja angažiranost pri iskanju novih virov financiranja organizacije in sodelovanju s Skavtsko fundacijo.

Predvidena je tudi večja usmerjenost v kakovost dela organizacije in rast organizacije. Pri tem bo pomembno nadaljevanje ciljne promocije v ključnih javnostih organizacije ob pomembnih datumih in obdobjih. Predvidenih je tudi nekaj novih promocijskih aktivnosti in gradiv.

Kolegij načelnika ter posvet IO in območij

Na zadnjem kolegiju načelnika ZTS so bili predstavljeni programski poudarki v naslednjem obdobju. Prisotni so se dogovorili tudi o izvedbi obiskov rodov v letošnjem letu in vsebinah, o katerih se bodo načelniki območij pogovorili na obiskih.

Dogovorili smo se tudi o skupnem posvetu območnih načelnikov in starešin s člani IO ZTS, ki bo predvidoma v začetku februarja.

Amerikanec

Uvodnik

Se znamo "iti" duhovnost?

Duhovnost je področje, o katerem se je v preteklosti veliko govorilo, a se je o njem malo vedelo. Je del naše organizacije in programov, ki jih izvajamo, vendar duhovnost ne le, da ni optimalno izkoriščena, ampak ponekod sploh ne vemo, kako bi se je lotili. V tem kontekstu je lepo slišati novico o ponovnem delovanju Komisije za razvoj programov v duhovnosti v naši organizaciji, ki poziva vse zainteresirane, da se ji pridružijo. V Temi meseca odkrivamo tančico (pre)malo poznane teme duhovnosti.

Če pričakujete, da boste dobili na pladnju servirane vse podrobnosti, kaj in kako "se iti" duhovnost na vodovih srečanjih, potem se motite. Ravno tako ste v zmoti, če ste prepričani, da vam bo Tabor pripravljaj vsebino vodovih srečanj. Ne bom razpredal o tem, kje in kdo ga je hudo polomil, če je prepričan v slednje. Da poskušam v Taboru poleg vsega drugega razvijati ustvarjalnost tako pri vodnikih kakor pri MČ-jih in GG-jih, seveda ni dvoma. A med vzpodbujanjem ustvarjalnosti (da ne naštevam vseh ciljev, namenov in poslanstva revije) in dajanjem potu- he je velika razlika. In naj se vrnem na temo duhovnosti: Ne pričakujte, da se bomo pri tem vprašanju primerjali s katoliškimi skavti. Ob pozornem branju Teme meseca boste dobili odgovor na vprašanje *zakaj*.

Aleš Cipot, urednik

Kazalo

10 SOS

12 Strip

16 Taborni prostori in domovi

23 Nedeljski izlet

25 Klepet

32 Tema meseca: duhovnost

38 Križanka

Gozdovnica na tekmovanju Glas svobodne Jelovice. Foto: Samo Vodopivec

Uganke

Puhki dol z neba poslani
se stopijo v topli dlani.

Zrastem, ko vse zasneži,
dva gumbka moje so oči.

Težko vlečem jih po bregu,
da navzdol zdrvim po snegu.

Rešitev: snežinke, snežak in sani.

Ideja za vodovo srečanje: Prstne lutke

Z naravnimi ali umetnimi materiali, lepilom, škarjami in šivanko lahko otrokom v zelo kratkem času omogočimo, da vstopijo v čarobni svet lutk. Lutke že od nekdanj burijo otrokovo domišljijo, hkrati pa združujejo skoraj vse discipline, ki so pomembne za otrokov razvoj: zaznavanje, razumevanje, gibanje, govor in sodelovanje z okoljem.

Obstajajo številne vrste lutk, od najpreprostejših prstnih in senčnih lutk, do nekoliko zahtevnejših ročnih in visečih lutk (marionet). Ko so lutke izdelane, lahko prav vsi otroci postanejo igralci, režiserji in scenografi lutkovne predstave, ki jo nato zaigrajo ostalim tabornikom iz družine ali celo rodu.

POTREBUJETE:

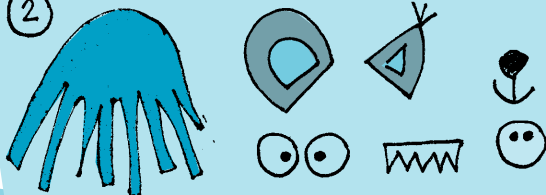
- filc (ali kakšno drugo debelejšo blago),
- lepilo,
- škarje,
- flomastre.

①

1. Iz papirja izrežite šablono za lutko in pri tem pazite, da bo dovolj velika za največji prst (ali dva). Šablono položite na blago, obrišite in izrežite dva enaka lika. To bosta sprednja in zadnja stran lutke.

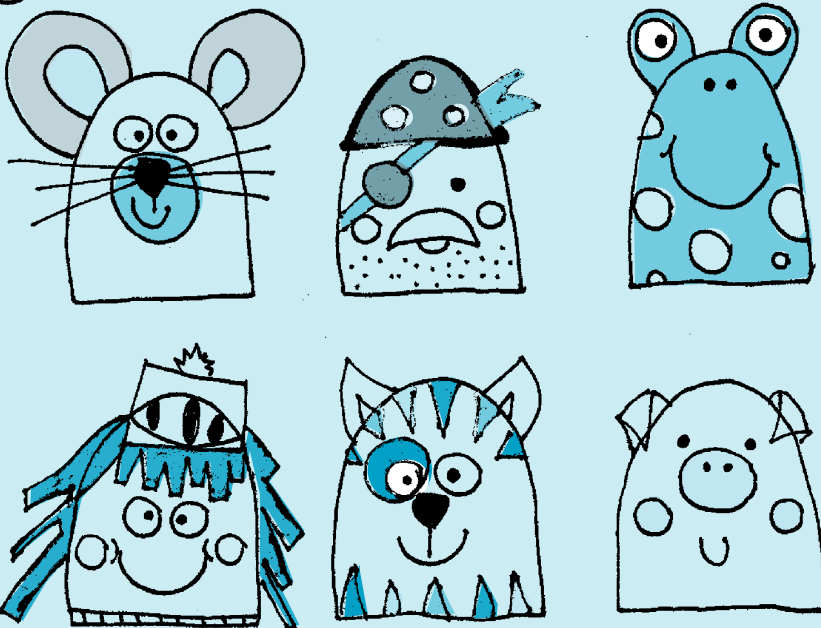
②

2. Glede na izbrano lutko izrežite še preostale dele telesa, kot so ušesa, brki, nos, lasje, kapa, oči, zobje.

3. Sprednjo in zadnjo stran lutke zalpitate, pri čemer lepilo nanesite le po skrajnem robu. Pustite luknjico za prst (ali dva). Nato nalepite preostale dele lutke.

③

4. Po potrebi uporabite tudi flomastre (risanje obraza ali barvanje).

5. Ko se lepilo posuši, z lutkami zaigrajte pravljico.

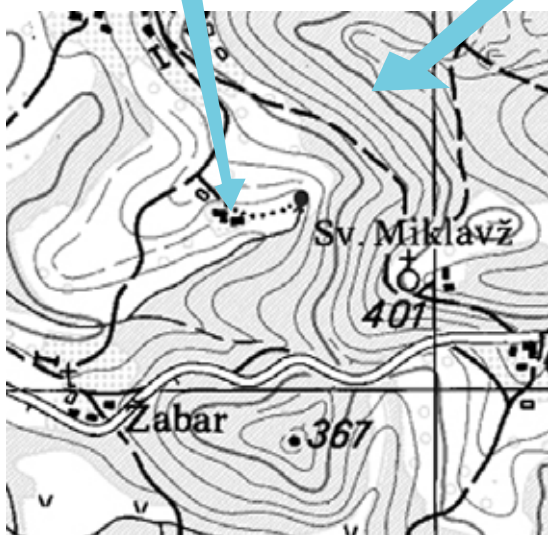
Zemljevidi

Gotovo si se med svojimi potepanji z vodom že kdaj srečal z zemljevidom. Ali pa ti je vodnik kdaj pripovedoval o norih pustolovščinah, ki se dogajajo na orientacijskih tekmovanjih. Si tudi sam že kdaj uporabil zemljevid?

S **topografskimi znaki** označimo vse pomembne stvari, kot so cesta, potok, hiša, jasa, kozolec in tako naprej. Pomen znakov je pojasnjen v legendi. Poskusi prepoznati čim več znakov na tem koščku karte.

Plastnice so rjave črte, ki ponazarjajo vrhove in doline, jarke in vrtače.

Merilo 1 : 25 000

Ekvidistanca : 10 m

1 cm na karti ustreza 250 m v naravi

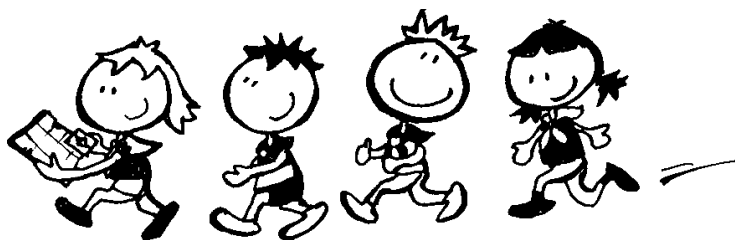

Vse stvari so na karti pomanjšane. **Merilo 1:25 000** pomeni, da 1 centimeter na karti ustreza 25 000 centimetrom v naravi, kar je 250 metrov. Taborniki najpogosteje uporabljamo karte v tem merilu.

Zemljevid ali karta, kot mu pogosto rečemo, je načrt nekega območja. Z njim si pomagamo najti pravo pot, prostor za bivak ali pa le izvir, ob katerem se odžejamo. Karta je pravzaprav zelo podobna sliki, ki bi jo posnela ptica, če bi letela visoko nad nami.

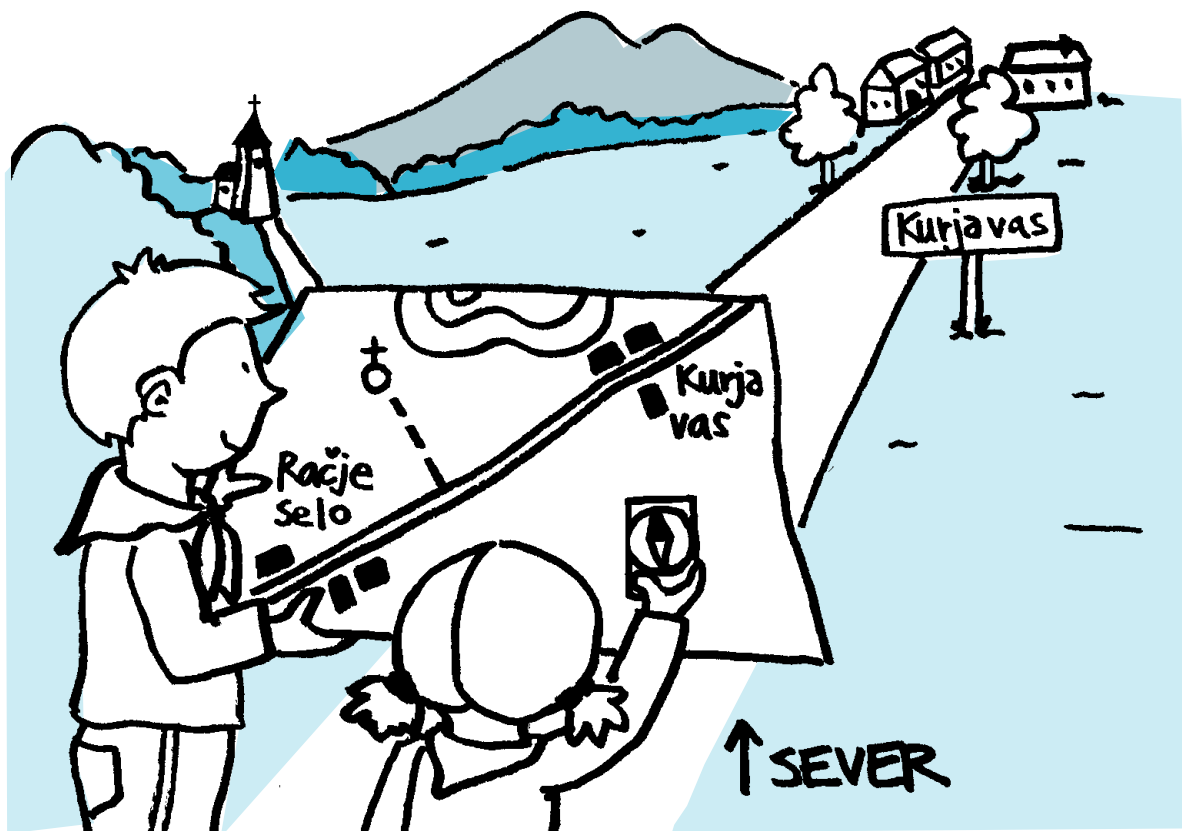
Za uporabo zemljevida je zelo pomemben tudi kompas. Z njim si se gotovo že srečal/-a. In najbrž tudi veš, da rdeči konec njegove igle vedno kaže v isto smer, proti severu. S kompasom torej določimo smeri neba: sever, jug, vzhod, zahod. Poznamo mnogo vrst kompasov, od mornarskih, tistih na obesku za ključke, elektronskih, pa do onih preprostih na plastični ploščici, ki so za tabornika najbolj uporabni.

In kako delamo s karto? Najprej jo moramo obrniti proti severu. Pri tem si pomagamo s kompasom. Vrh karte mora biti obrnjen v isto smer, kot kaže rdeča igla na kompasu. Sedaj moramo ugotoviti, kje na karti sploh smo. Pri tem opazujemo našo okolico in skušamo stvari iz narave v mislih "prerisati na karto". Če se nahajamo na cesti med Kurjo vasjo in Račjim Selom, potem smo tudi na karti nekje na tisti črti, ki povezuje ti dve vasi. Sedaj pa se odpravimo na pot! Opazujemo čim več stvari okoli sebe. Reke, križišča, potoke, tudi jase in gozdove moramo prepoznati na karti in tako spremljati, kje se nahajamo.

Karta sprva zahteva veliko pozornosti, kajti prav rado se zgodi, da zaidemo s prave poti. Če se kaj takega zgodi, se umirimo in poskušamo ugotoviti, kje smo zašli. Včasih je najbolje, da se vrnemo do mesta, kjer smo še vedeli, kje smo. Sčasoma nam bo šla orientacija vedno hitreje in lažje.

Ko se boš naučil karto zares dobro uporabljati, boš s svojim vodom lahko odšel praktično kamorkoli, tudi če tam ne bo poti ali znakov. Taboriška tekmovanja, neznane dežele in tuja mesta bodo nenadoma zelo blizu. Zemljevid te lahko popelje do stvari, o katerih večina ljudi le sanja. Skriti slapovi, globoke in skrivnostne jame, čudovite jase in bistri potoki bodo od sedaj naprej kot na dlani. Vaši vodovi bivaki pa se bodo spremenili v dogodivščino, o kateri boste govorili še dolgo potem.

Severni medvedi lovijo pingvine

Katarina Smolej

Vesna

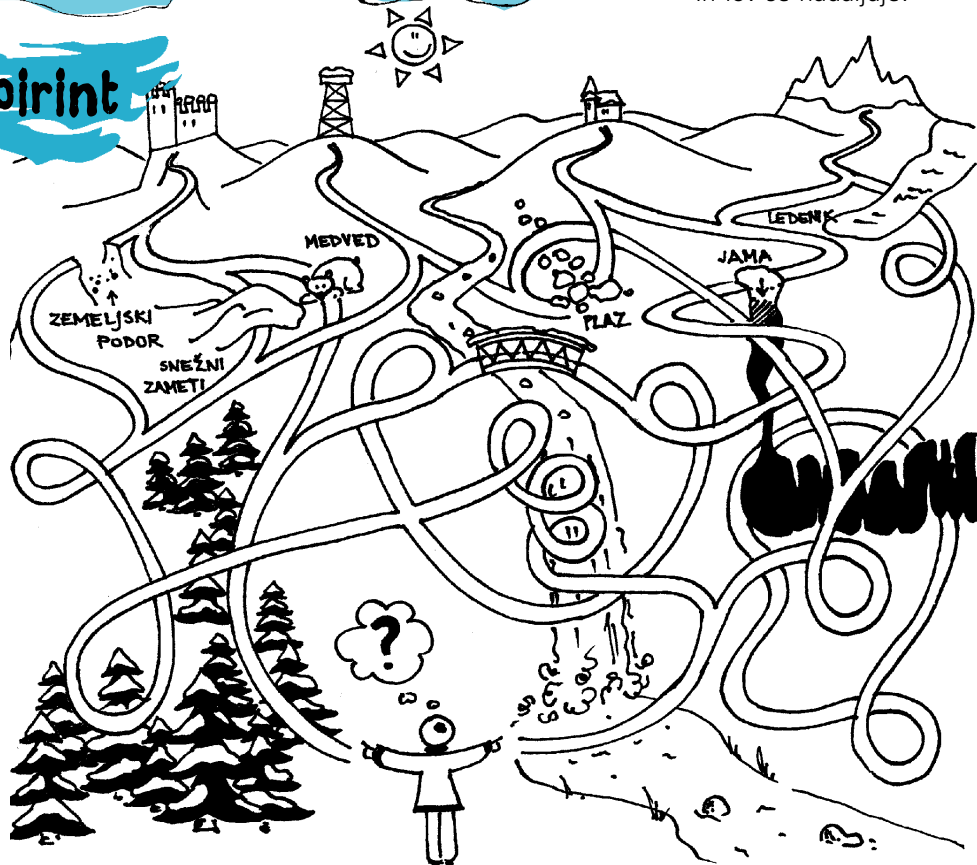

Igra, ki kar popelje v ta mrzli zimski čas, je zabavna tako za otroke kot starejše.

Igralci se v parih postavijo v krog in nekoga se izbere za severnega medveda, ki mora znotraj kroga ujeti pingvina. Severni medved straži z glasnim renčanjem in rokami iztegnjenimi navzgor, pingvini pa se premikajo s hitrimi, a zelo kratkimi koraki in hkrati krilijo z rokami. Pingvin se reši tako, da se priključi enemu izmed parov. S tem, ko enega prime za roke, izpodrine drugega tabornika v tem paru. Ta postane severni medved, tisti, ki je bil prej medved, pa postane pingvin. In lov se nadaljuje!

Labirint

Aleša

Vod Hitronogih jelenov se je odpravil na izlet v neznano. Vodnik Matej jih je vodil le po poteh, kjer ni bilo nobenih nevarnosti ali ovir. Poišči kam jih je odpeljal in nariši njihovo pot.

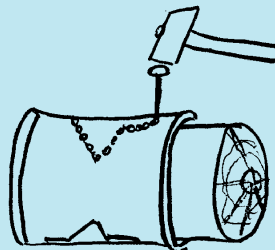
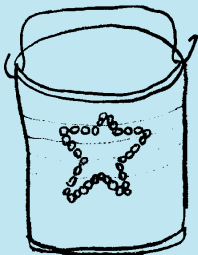
GG delavnica

Svetilka

Petra Skalič

V teh mrzlih in temnih nočeh bi nam prav prišla topla svetilka, ki bi si jo izdelali iz večje odpadne pločevinke in koščka (30 cm) žice. Potrebujemo pa še kladivo, večji žebelj (10 cm), primerno poleno, flomaster in svečko v lončku (čajna ali večja). Ker je delo s kladivom in žebljem lahko nevarno, naj ti pri izdelavi in prižiganju svečke pomaga kdo izmed odraslih - vodnik.

1. Na pločevinko s flomastrom narišemo enostavno sliko. Ob straneh označimo mesti, kjer bosta luknji za držalo.

2. Primerno debelo poleno vtaknemo v pločevinko, da nam bo

služilo za oporo. Z večjim žebljem in kladivom naluknjamo risbo. Naredimo tudi luknji za držalo. Žico pretaknemo skozi luknji in jo zvijemo v ročaj. Na dno svetilke postavimo manjšo svečko.

Igra

Žabe in muhe

SiNi

Šeki

Čas trajanja: največ 1 uro
Udeleženci: čim več, tem bolje; vseh starosti
Kraj: zunaj in znotraj

Več kot imamo udeležencev, tem bolje je za razvoj te dinamične in smešne igre. Tabornike posedemo v krog. Izmed vseh sodelujočih izberemo detektiva. Detektiv stoji na sredi kroga, vsi ostali igralci pa po indijansko sedijo okoli njega v krogu. Vsi sodelujoči v igri, vključno z detektivom, zamižijo, medtem pa se vodnik sprehodi okoli kroga in na skrivaj potrepnja nekoga po ramenu. Ta oseba je sedaj žaba. Vodnik opozori ostale, da lahko odprejo oči in igra se lahko prične. Naloga žabe je, da poje vse muhe. Muhe so seveda vsi, ki sedijo v krogu. Naloga detektiva pa je, da odkrije, kateri izmed sedečih v krogu je žaba. Žaba poje muhe tako, da jih pogleda v oči in iztegne je-

zik, kot ga iztegne prava žaba, ko poje muho: "Njams, pa te ni!" Seveda je naloga žabe vse prej kot lahka, saj mora pojesti kar čimveč muh, ne da bi jo detektiv opazil. Ko žaba poje muho, mora muha stegniti noge naprej, s čimer tudi pokaže detektivu, da ga je žaba pojedla. Detektiv ima pet možnosti (oziroma po dogovoru) ugibanja. V kolikor ne ugotovi, kdo je žaba, vodnik ponovno izbere novega detektiva in žabo, nato se igra začne od začetka. V kolikor pa detektiv ugotovi, katera oseba je žaba, le-ta postane detektiv, vodnik pa ponovno določi novo žabo. Igro lahko tudi časovno omejimo, in če je udeležencev res zelo veliko, določimo dve

žabi. Zmagovalec je tista žaba, ki poje največ muh, oziroma tisti detektiv, ki najhitreje odkrije žabo.

SOS Sestri odgovarjata sotrpinom

Pozdravljeni sotrpini v novem letu 2008! Želiva vam čim več zimskih radosti, vsekakor pa se morate prijaviti na zimovanja in uživati na snegu - nujno!

Jaka Bevk - Šeki

V: Zdravo!

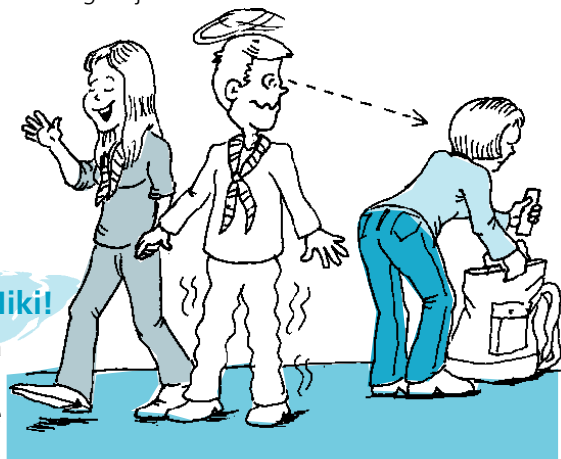
Spet vama pišem, ker sta ful dobri. Imam težave, ki jih ne znam razčistiti.

Naslednji teden pišemo angleščino, jaz pa še vedno ne znam, kljub temu da sem se že učil. Ne vem, kaj naj naredim. Ali špricati šolo ali pa se naučiti za 46 %, da bo za 2.

Uroš

O: Pozdravljen Uroš!

Zastavljaš nama tipično vprašanje za tipično šolsko težavo. Verjetno ti angleščina ne leži najbolje in se je braniš ter se je nerad učiš. Imava prav? Naj te potolaživa. Vsakdo se srečuje s tovrstnimi težavami in vsak ima kak predmet, ki se ga nerad uči - zaradi nerazumevanja, učitelja ali načina podajanja snovi. Najbolje bi bilo, da pri sebi odkriješ, zakaj ne maraš angleščine in se potem čim bolje lotiš učenja. Recimo, da gledaš TV in se koncentriraš na jezik, da se odločiš, da ti učitelj oziroma učiteljica ne bo prišla do živega ali pa se dobiš s sošolcem in se učiš skupaj. Vsekakor je strategija tudi to, da se naučiš za 2, če si s tem zadovoljen. Če nisi, razmisli o zgornjih vrsticah. Drživa pe-sti za 4.

V: Oj!

Vajina rubrika je res odlična, sicer vanjo pišejo predvsem najstniki s svojimi problemi, jaz pa sem že malo starejši, toda še vedno s problemi. Imam punco, s katero sva skupaj že tri leta in se zelo dobro razumeva ter načrtujeva skupno prihodnost. Toda pred kratkim sem na nekem predavanju srečal svojo prvo ljubezen, v katero sem bil zaljubljen vsaj sedem let. Ko sem jo zagledal, so se mi začele tresti roke, ostal sem brez glasu in verjetno ves rdeč v obraz. Ta reakcija me zelo skrbi, bojim se, da bom storil kaj, kar bom kasneje obžaloval. Sprašujem se, ali se sploh lahko pozabi na prvo ljubezen.

Miki

O: Dragi Miki!

Odlična življenjska situacija, res se lepo bere.

Zate je verjetno bolj naporno, midve pa uživava ob branju takih pisem. Sedaj pa k stvari, k tvoji stari oziroma novi ljubezni. Zadeva je taka, da je to, da se ti zašibijo noge ob nenadnem pogledu na osebo, ki si jo imel v mislih celih sedem let (torej praktično vso bližnjo preteklost), popolnoma normalno. Če si resen s sedanjo punco in imaš zadeve razčiščene s prejšnjo ljubeznijo (vsaj v svoji glavi), torej nisi mislil nanjo prav veliko v teh treh letih, ti svetujeva, da se osredotočiš na sedanjo zvezo. Mogoče celo omeniš ta pripetljaj sedanji puncici, da vidiš, kako bo reagirala. Tako ji boš dokazal, da ji zupaš in posledično bo tudi ona tebi. Vsekakor pa se na prvo ljubezen nikoli ne pozabi in prav je tako - nekatere stvari morajo ostati in jih je lepo negovati. Veliko sreče v ljubezni ti želiva. ■

Faca

Natalie

Živa Ivanc

Živa je živahna 15-letnica, ki prihaja iz Rodu Beli bober. Tabornica je že šest let in ima svoj vod. Je zelo zabavna in simpatična oseba z izrazito žilico za kreativnost.

1. Ko bom velika, bom ... **še vedno nosila pisane nogavice.**
2. Najljubša barva ... **zelena.**
3. Najraje jem ... **špagete in riž na 101 način.**
4. Moji starši so ... **svojevrstno zanimivi.**
5. Najraje poslušam ... **travo rasti (ker sem pač tabornica).**
6. V prostem času ... **jem.**
7. Najljubši predmet v šoli ... **prosta ura.**
8. Največja želja ... **da nam zamenjajo 'prfokso' za psihologijo.**
9. Najljubši film ... **Učinek metulja (The Butterfly Effect).**
10. Moj moto je ... **Trava je vsak dan bolj zelena!**
11. Taborniki so ... **kot Nokia (connecting people - povezuje ljudi).**
12. Sem, kar sem, ker ... **nosim bratove hlače.**
13. Najbolj živ spomin na tabornike ... **Rock otočec v Ribnem na taboru z Založani.**

Mnenje

Neža

Odnos netabornika do tabornika

V življenju sem se kot tabornica srečala že z ogromno ljudmi, ki pa niso bili taborniki. Ko po ulici ponosno stopaš v kroju in z rutico okoli vratu, s seveda dvignjeno glavo, vidiš najrazličnejše odzive ljudi, ko pred seboj zagledajo - kakopak - TABORNIKA. Nekateri te čudno pogledajo, češ, kaj je s teboj narobe, da sredi belega dne hodiš v taborniški opravi. Drugi se ti nasmejejo in si mislijo: Mladost je pač norost. Tretji pa te nagovarjajo in sprašujejo: "Vau, ti si pa tabornik, kok fajn!". Večina ljudi nas spozna prav po našem prepoznavnem znaku, rutici. Kjerkoli pa se pojavi večja skupina tabornikov, je odziv ljudi zelo pozitiven in topel. Ljudje nas poznajo po samih pozitivnih lastnostih, po tem, da skrbimo za naravo in vzgajamo mlade. Opažam, kar pa je zelo žalostno, da nas starejši ljudje bolj spoštujejo in resno jemljejo kot mladi. Očitno v vsej poplavi novih aktivnosti mladi ne vidijo več bistva taborništva, ampak vidijo svoje cilje v moderni tehnologiji.

Uganka

Živel je zelo sladkosned tabornik. Na vsakem ZOT-u je svojemu vodniku dal 100 evrov in mu naročil, naj mu s tem denarjem kupi natančno 100 sladice. Od vseh sladice je hotel le čokoladno torto, medeno rezino in kokosove kekse. Vodnik je šel v slaščičarno, kjer so te sladice prodajali po naslednjih cenah: čokoladna torta 15 evrov, medena rezina 1 evro in kokosov keks 0,25 evra.

Vsakega je moral prinesiti vsaj en kos in porabiti ves denar. Kaj mu je kupil?

Rešitev:
 $3 \text{ čokoladne torte, } 41 \text{ medenih rezin in } 56 \text{ kokosovih kek-}$
 $\text{sov - } (3 \times 15) + (41 \times 1) + (56 \times 0,25) = 100$
 $3 + 41 + 56 = 100 \text{ kosov}$

Sudoku

Luka Rems

Mrežo izpolni tako, da v vsakem stolpcu in vrstici le enkrat uporabiš vsako število od 1 do 9. Enako velja za vsakega od malih kvadratov 3x3, ki so obrobjeni z močnejšo črno barvo.

Vedno je mogoča le ena rešitev. Nobena številka v vrstici, stolpcu ali malem kvadratu ne sme biti zapisana dvakrat.

Vso srečo!

				5	1	4		3
2				8		5	7	
	6				4		2	
9	7		5		6	8		2
	3			9	2		1	
		2		3	7	6	9	5
1	5	6	3	2				
		7	1		9			6
4			7			3	8	

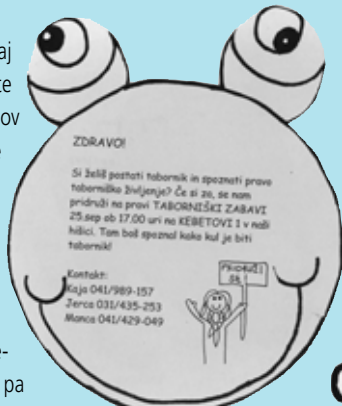
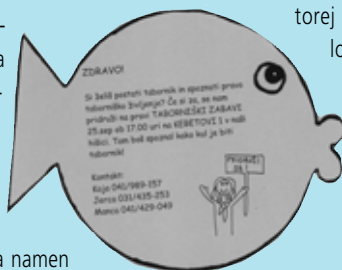
Letak

Kako izdelati dober letak

Rodove akcije so se zagotovo že dodobra začele. Toda da je rodova akcija uspešna in dobro propagirana, je zanjo zagotovo potreben dober propagandist, ki zna dobro komunicirati s taborniško javnostjo. **Flajer oziroma letak je** listič, na katerem je pisno, pogosto tudi slikovno javnosti namenjeno obvestilo, vabilo ali sporočilo, katerega namen je največkrat propagandne narave.

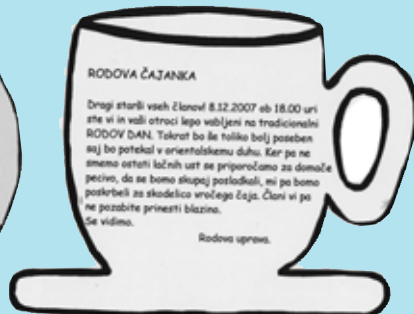
Zagotovo se je že vsak propagandist kdaj vprašal, kako ustvariti dobre reklamne plakate in letake, ki bi pritegnili večje število tabornikov na akcijo. Treba je uporabiti le malce domišljije in v letak navesti nekaj tistih "ta pravih" fraz, ki pritegnejo še tako zahtevnega tabornika.

Najprej se je treba lotiti besedila, vanj pa vnesemo pomembne informacije, kot so datum, kraj, namen akcije, ne pozabite navesti rdeče niti tega dogodka. Bralca tabornika pa

lahko še bolj pritegnete s kakšnim presenečenjem. Kaj pa oblika letaka? Tu nastopi domišljija. Letak mora biti zelo atraktivne oblike, lahko je v obliki medveda, skodelice ali pa rutke - torej oblike, ki bo predstavljala rdečo nit celotnega dogodka. Barve letaka naj bodo čim bolj žive in pisane. Isto velja za plakate. Na njem jedrnat predstavite vsebino, ki pa mora biti napisana z velikimi črkami. Plakati naj bodo veliki in živopisnih barv, ne pozabite na zanimive oblike.

Če se boste vsaj približno držali teh nasvetov, vam uspeh propagande ne more ubežati. Veliko sreče!

Človek človeku

Brina Krašovec

Veseli december, mesec praznovanja in čarobnih lučk, je za nami. Pred nami pa leto, ki kot komaj rojeno dete čaka, da ga podoživimo in izkoristimo prav vsak naslednji dan.

Človek je v trenutkih, ko se nekaj končuje, z mislimi že pri novem začetku. Vsak konec namreč pomeni nov začetek. Ob takem prehodu nas spremlja dvoje občutij. Občutek končnosti, odrešitve, zaključek neke poti in strah ter vznemirjenje pred novim, neznanim, tistim, kar nam prihaja naproti.

December je tudi čas obdarovanj, poplava luksuznih predmetov, ob katerih se nam za trenutek zasvetijo oči, nazadnje pa ostajamo nepotešeni in prazni.

Veselite ob pogledu na kupe lesketajoče in govoreče plastike hitro mine in se prelevi v željo po prijazni človeški besedi, prijateljstvu in topleni vzdušju ter sprejetju.

Kljub vsej tehniki, sintetičnim nadomestkom in obilici materialnih dobrin sta človeška ljubezen in prijateljstvo še vedno tista glavna aduta, ki vsakič znova ozdravita nejevoljo, preženetost ter prikličeta vedrino in nasmeh.

Treba se je zavedati, da pri delu z ljudmi nič ne more nadomestiti tiste človeške energije in besed, ki so skrite globoko v vsakem posamezniku. Vsak človek vsaj enkrat v življenju odkrije pot do svoje toplote, energije in besed, ki jih daje drugim in sočasno osrečuje in polni tudi sebe. To je vzajemen proces dajanja in spejemanja.

Današnji otroci in mladostniki so prenasršeni različnih substitutov, ki poneumljajo v veri, da bodo nadomestili poslušanja vrednega človeka, nasmeh in prijazno, vzpodbudno besedo. Mladi potrebujejo potrditev pri sočloveku, vzorniku, vodniku, staršu, prijatelju. Ob človeku, ki se mu lahko potožijo, zaupajo, zjočejo in hkrati z njim delijo vse radosti življenja, mladi dobijo potrditev, veljavo, se lažje identificirajo ter odkrijejo svojo lastno identiteto in sprejmejo svojo samopodobo. To jim daje občutek varnosti, razumevanja in sprejetja. Ni dovolj, da smo razumna bitja, bodimo ljudje, človek človeku, vodnik, prijatelj. Vsi nadomestki in instant doživljaja so mrtve stvari. Morda so zelo praktične in udobne, vendar zanje nikoli ne moremo dobiti niti grama ljubezni ali človeške dobrote, ki je neizmerljiva. In prav je tako.

To, kar zares potrebujemo za življenje, je ljubezen in prijateljstvo.

Začnimo novo leto obrnjeni drug proti drugemu z odprtimi dlanmi in posluhom in ne pustimo se ujeti današnjim družbi, ki razčlovečuje in ubija tisto človeško lepoto, ki je na srečo skrita globoko v nas.

Otrokove pravice Odrasli morajo prisluhniti otrokovemu mnenju - zagovorništvo otrok in mladostnikov

Vsak otrok ima pravico živeti svoje otroštvo in sooblikovati svojo prihodnost, ne le sprejeti takšne, kot mu jo predpisujejo in narekujejo pomembni odrasli.

Po slovenski Ustavi, ki predstavlja temelj vseh drugih zakonov in predpisov, po katerih se ravnamo, uživajo otroci posebno varstvo in skrb. Poleg Ustave je tu še Konvencija o otrokovih pravicah, o kateri smo v tej rubriki že pisali, in ki poudarja, da naj bodo pri vseh dejavnostih v zvezi z otroki poglobljeno vodilo otrokove koristi (1. odstavek 3. člena). Naša država je ena od mnogih, ki je to konvencijo podpisala, zato je dolžna krepiti otrokov položaj oziroma omogočiti, da bodo otroci to pravico lahko uresničevali. Pravica otrok do lastnega mnenja je še natančneje opisana v prvem odstavku 12. člena Konvencije o otrokovih pravicah, v katerem piše, da "otroku, ki je sposoben izoblikovati lastno mnenje, države podpisnice jamčijo pravico do prostega izražanja mnenj o vsem, kar je v zvezi z otrokom."

Kljub temu da obstajajo zgoraj omenjena pravila, pa Varuh človekovih pravic pri svojem delu zaznava, da so otroci običajno še vedno le opazovalci dogodkov in sprejemanja odločitev v šoli, na policiji, centrih za socialno delo in drugod, kjer se odloča o pomembnih stvareh, ki vplivajo na njihovo prihodnost. Srečujemo se s stisko in nemočjo otrok, ko skušajo povedati svoje mnenje, a njihovi glasovi niso slišani.

Iz teh razlogov je Varuh človekovih pravic v sodelovanju z vladnimi in nevladnimi organizacijami pričel pilotski projekt Zagovornik - glas otroka. V tem projektu naj bi zagovornik otroku pomagal, da aktivno sodeluje pri odločanju o njegovi usodi, ga seznanjal z vsemi informacijami, možnostmi in izbirami ter skrbel, da bo otrokovo mnenje slišano in upoštevano. Zagovornik skrbi, da so varovane otrokove koristi v vseh zadevah, ki se ga tičejo, a zastopa le otroka, čeprav sodeluje s starši, institucijami in koordinatorjem projekta.

Pilotski projekt bo v letu 2007 in 2008 potekal v Centru za korekcijo sluha in govora Portorož in na območjih Centrov za socialno delo Ljubljana Moste-Polje, Ljubljana Šiška, Nova Gorica in Sežana. Več informacij o projektu je na voljo na spletnem naslovu www.varuh-rs.si.

V času projekta je zagovornik namenjen otrokom in mladostnikom do 18. leta starosti na omenjenih območjih, kasneje pa je naš cilj, da se zagovorništvo razširi po celotni Sloveniji. Kajti naloga odraslih in obveza naše države je, da prisluhnemo otrokovemu glasu, njegovemu mnenju in argumentom tudi tako, da zagotovimo zagovornika vsem otrokom, ki ga potrebujejo.

**Jasna Turk, univ. dipl. soc. ped.
Varuh človekovih pravic RS**

Svet časti

IMETI VOD GG

Barbara Bačnik - Bača

Gre za organ, ki ga uresničuje le malo naših rodov. Svet časti predstavlja pomembno "orodje", ki naj bi ga "koristili" vsi, ki so zaprisegli - enakovredno, tako vodje kot mlajši člani. Mogoče je to lahko nekaj, kar bi želeli uvrstiti v svoje novoletne resolucije oziroma spremembe na bolje.

Kdo ga sestavlja?

- Načelnik (ali vodja) družine,
- namestnik načelnika,
- vsi člani vodov, ki so že zaprisegli.

Kako deluje?

Običajno se zbere vsake tri mesece oziroma po vsaki pomembnejši aktivnosti družine. Ni treba, da ga skličemo kot samostojno srečanje, lahko je zaključni del družinske ali rodove akcije. Takrat ima vodstvo družine priložnost pridobiti nove ideje, predloge in kritike ter hkrati tudi priložnost povezovanja vodov znotraj družine. S tem mislimo na pohvale, vzorne primere obnašanja, izpostavitve dobro izvedenih akcij, kot tudi konstruktivno kritiko in predloge za izboljšanje.

Kakšen pomen ima?

Srečanja tako temeljijo na samovrednotenju in vrednotenju ter nam omogočajo preverjanje, če in v kakšni meri življenje v

družini poteka v skladu s taborniškimi zakoni in obljubo. Vodje naj poskrbijo, da otroci občutijo, da ni vloga vodij le, da jim pokažejo pravo pot, temveč, da jo določijo in prehodijo skupaj. Srečanje zagotavlja večjo vključenost vseh članov družine v planiranje, načrtovanje, izražanje želja in interesov. S tem si posredno zagotavljamo tudi večjo udeležbo na akcijah oziroma večjo pripravljenost ljudi na sodelovanje.

Naloge sveta časti:

1. V družini v delavnem vzdušju ohraniti živ stik z zakoni, njihovo spoštovanje in izvajanje tudi v vsakdanjem življenju.
 2. Naučiti člane vrednotiti svoje delo in delo svojih prijateljev brez negativne kritike, z razvijanjem razumevanja in konstruktivne kritike.
 3. Pokazati članom, kaj pomeni spoštovati zaobljube in skavtske zakone v vsakdanjem življenju.
 4. Člani naj začutijo razliko med skavtskim svetom in svetom tradicionalne, formalne vzgoje in izobraževanja.
- Če uporabljamo in koristimo ta orodja in oblike druženja, bo delo vodnikov, načelnika in starešine družine precej olajšano. Člani nam bodo sami zaupali, kakšen program in kakšnih akcij si želijo. Tovrstno druženje pa je nedvomno pogoj za uspešno vzdrževanje prijateljskih vezi in ustvarjanje skupne taborniške prihodnosti. Srečno!

Za nami je zanimivo leto. Leto praznovanja, smeha, iskrivih oči.

Komisija za mednarodno dejavnost vam tudi v tem letu želi malih iskric, velikih idej, novih poznanstev in zanimivih potovanj.

Tokrat na kratko predstavljamo dva dogodka.

Nordic Scout Adventure

Organizatorji pravijo, da bo najboljši tabor na Danskem letos prav Nordic Scout Adventure, **od 12. do 19. julija**, kjer bodo imeli mladi in mladi po srcu priložnost navezovati nova (skavtska) prijateljstva, uživati ob najboljših tabornih ognjih, sodelovati v najrazličnejših skavtskih aktivnostih (iz vseh nordijskih držav) in prebirati najboljši taborni časopis. Se sliši zanimivo?

Taborni prostor bo razdeljen na podtabore z imeni nordijskih držav. Glavni poudarek bo na udeležencih, ki so stari med 12 in 16 let, program pa bo potekal tudi za 17-letnike in vse med 18. in 99. letom starosti. Celotno družinski podtabor obljublja.

Mednarodna

Nina Kušar

Nekatere aktivnosti bodo primerne za vse podtabore, posamezni podtabori pa bodo imeli tudi povsem svoje aktivnosti. Tabornina znaša **140 evrov**, nekaj pa bo treba dodati še za prevoz do Spejdercentret Thorup Hede blizu mesta Aalborg.

Za več informacij se lahko obrneš na Larsa (aas-lajren@kfumscout.dk).

Silesia 2008 - 9. srednjeevropski Jamboree

Med 1. in 10. avgustom bo v mestu Chorzow na Češkem potekal skupni dogodek WOSM-a in WAGGS-a, na katerem se bo zbralo 3000 članov obeh organizacij.

Udeležencem se ponuja odlična priložnost za delo v skupini, odkrivanje in razvijanje svojih skritih interesov, premagovanje jezikovnih pregrad in samostojno premagovanje drugih ovir. Skozi različne projekte bodo spoznavali druge kulture in zgodovino.

Jure Ausec

Taborniški center Marindol

Taborniški center Zveze tabornikov občine Kranj predstavlja idealno lokacijo s pravo kombinacijo ugodja in pristnega stika z naravo. Bivanje je možno pod platnenimi strehami na travniku ob stavbi ali v domu, ki je za najem na voljo v vsakem letnem času. Objekt ima okoli 400 m² površine. Za uporabo je na voljo televizor, videorekorder in diaprojektor. V glavnem objektu je tudi posebna vodniška soba, kamor lahko vodstvo pospravi opremo in se umakne med sestanki ali pripravo programa. Ob glavni stavbi je še en manjši objekt, ki služi kot dodatni prostor za aktivnosti, poleti pa pred domom stoji še štabni šotor. 30 šotorov z lesenim ogrodjem in dnom pred domom, totem, prostor za taborni ogenj in večnamensko igrišče lahko 90 taborečim pričarajo nepozabne trenutke.

Dom ima 75 ležišč, razporejenih v štirih večjih sobah, prav tako pa sta na voljo še dve dvoposteljni sobi. Dom je v hladnih dneh ogrevan s centralno kurjavo, poleti pa nudi hladno zavetje pred vročim soncem.

Dom je opremljen z moškimi in ženskimi sanitarijami, tuši in umivalnico. Bojazen pred umazanijo je zagotovo odveč, saj so tuši in umivalnica tudi zunaj doma, kjer se lahko ohladite v poletnih dneh, če se ne boste odločili za kopanje v Kolpi, najtoplejši slovenski reki.

Kuhinja je opremljena z vsem potrebnim inventarjem, da popolnoma zadovolji potrebe obiskovalcev

Dom je primeren tudi za velike skupine. Foto: arhiv RSŽ-ml

doma in tabornega prostora. Organizirane skupine lahko koristijo kuhinjo z lastnim kuharjem, lahko pa vam ga priskrbi tudi ZTO Kranj.

Da boste lahko program naredili še bolj pester, hkrati pa privarčevali prostor pri prevozu opreme, vam taborniški center nudi brezplačno izposojlo desetih koles (izposodite si lahko tudi kolesarski vodnik po Beli Krajini), petih kanujev, žog za nogo-

met, odbojko in košarko, loka in puščic ter pikada.

Zaradi pestre ponudbe se vedno več organizacij odloči za izvedbo aktivnosti v TC Marindol, med pomembnejšimi dogodki je tudi vodniški tečaj za bodoče MČ in GG vodnike. Zato čim prej rezervirajte svoj termin, da vam ga ne bodo zasedli drugi.

Več na: <http://kranjski-taborniki.si>

Dom zagotovo nudi dovolj prostora za vaše potrebe. Foto: arhiv RSŽ-ml

INTERVJU

Pogovor z
Juretom Brankovičem - Djurotom

"Če se nekaj gremo, naj bo resno."

Če se vam zdi, da ste ime Jure Brankovič že nekje slišali, se ne motite. Gre za novinarja notranje redakcije dnevnoinformativne oddaje *24ur* in gotovo ste ga že videli, kako politikom tišči mikrofona pred usta in zahteva odgovore. Pred službo na televiziji je delal pri časopisih *Dnevnikin Delo*, tako da mu tudi tiskani mediji niso neznan. Sicer pa je že od nekdanjega člana Zmajevega rodu, izkušnje pri odnosih z mediji pa je nabiral tudi kot načelnik za PR v MZT. Danes

sam sebe imenuje "taborniški starček", a še ni zares v pokoju. Lahko ga srečate na seminarjih, kjer predava odnose z javnostmi, ali pa vzamete v roke njegov priručnik, ki ga je napisal za nevladne organizacije. Poklepetala sva o njegovi radovednosti, o službi, o tem, kako sam v medijih vidi tabornike in o tem, kaj meni o aktivnosti ZTS na tem področju.

Foto: Grega Milčinski - Lipe

Zaradi policijske racije je priletela ponudba za službo.

Doštudiral si zgodovino in novinarstvo, danes pa se povečaš predvsem slednjemu. Kaj te je popeljalo v medijske vode?

Začetek je pravzaprav povezan z anekdoto. Nekega večera sem se vračal domov, na Fužine, in bil priča policijski raciji. Vse sem poslikal in poslal na *Dnevnik*. Naslednji dan so bile te slike objavljene na prvi strani časopisa, v moj elektronski nabiralnik pa je priletela ponudba za službo. Pa naj še kdo reče, da Fužine ne ponujajo zaposlitvenih možnosti! (smeh) V tem času sem sicer že študiral novinarstvo in zgodovino, ker me neprestano nekaj zanima, in če si že po naravi radoveden, potrebuješ nek izgovor, da lahko sprašuješ. Novinarstvo je dober izgovor.

In to, da si poklicno lahko radoveden, te verjetno tudi najbolj privlači pri tem delu.

Ja, vsekakor. Poleg tega imaš dostop do informacij, ki so sicer ljudem skrite, in poznaš ozadja. Zgodi se, da pri delu počnem stvari, ki jim drugi ponavadi niti blizu ne pridejo. **Priča smo bili dogodku v vladni palači, kjer so te dobesedno postavili pred vrata.**

Ja, to je bilo zabavno. (smeh) Tako se pri nas to dela. Politiki se še niso navadili na to, da jih plačuje javnost in da morajo zato javnosti tudi odgovarjati na kakršnakoli vprašanja. Naloga novinarjev pa ni, da čakamo, kdaj bodo oni pripravljene kaj povedati, ampak da zahtevamo odgovore in odgovornost za stvari, ki jih počnejo.

Ravno zaradi takih stvari pa se vsi verjetno ne strinjajo s tvo-

jim načinom dela. Te doleti veliko kritik?

Ljudje imajo zelo različne poglede. Za nekoga je preveč že, če predsednika države, ki je bolan, vprašaš, kako se počuti. Po drugi strani pa najraje spremljajo aktivne dogodke, na primer, kako loviš ministra. Pri takem delu slišiš marsikatero kritiko, a dolgoročno veš, da si na pravi poti.

Delal si v tiskanih in v elektronskih medijih. Kaj ti je bliže?

V tiskanih medijih imaš veliko več prostora in lahko poglobljeno pišeš o stvareh, na televiziji pa s sliko lahko poveš nepredstavljivo več kot samo z besedami. Po drugi strani si pri vsebini zelo omejen. Ne moreš komentirati ozadja dogodka, ampak je treba dogajanje v minuti ali dveh predstaviti kratko, jedrnatno in še zanimivo. Če informacija ni podana zanimivo, bo nekdo preklopil na drug program, česar pa si naši oglaševalci ne želijo.

Si tudi tabornik. Si se naučil pri tabornikih česa, kar ti pride prav tudi v službi?

Če se tabornik znajde, lahko s svojo iznajdljivostjo pride tudi do službe, kot sem že povedal malo prej. Sicer pa mi od "taborniških lastnosti" koristi to, da nimam strahu pred ljudmi, da imam veliko mrežo prijateljev ali znancev, ki imajo dostop do različnih informacij, pa tudi to, da znam kot bivši funkcionar dobro usklajevati in povezovati. S taborniki sem videl tudi veliko sveta, kar je pripomoglo k moji razgledanosti.

Kaj pa danes počneš pri tabornikih?

Srečujem se s starimi taborniki. (smeh) Še vedno občasno predavam PR za tabornike in sodelujem v mladinskih mrežah na področju odnosov z javnostmi.

Med drugim si napisal tudi PR priročnik za nevladne organizacije. Od kod ideja?

Nepošteno je, da si firme in politične organizacije lahko najamejo plačane profesionalce, ki skrbijo za odnose z javnostmi, kar postavlja nevladne organizacije, ki nimajo denarja, da bi si to lahko privoščile, v neenakopraven položaj. Zato upam, da bodo v tem priročniku tudi neprofesionalci našli vsaj del znanj in tehnik, ki se uporabljajo pri odnosih z mediji, ter bodo lažje in bolj konkurenčno komunicirali z javnostmi.

Kakšna pa je po tvojem mnenju podoba nevladnih organizacij v javnosti?

V bistvu podobe sploh nimajo, ker jih ni. Ne pojavljajo se v medijih in zato za javnost ne obstajajo. Verjetno ne znajo svojih dobrih idej in akcij prodati medijem kot nekaj zanimivega in zato ne dobijo dovolj medijske pozornosti.

Lahko na kratko opišeš kakšno idejo, ki jo lahko uporabijo rodovi, območja ali morda celo ZTS, da bi bili bolj prepoznavni v medijih?

Bom malo ciničen in bom rekel, da morajo biti vpleteni v kakšno nesrečo ali kaj podobnega. Kot sem nedavno gledal v arhivu naše hiše, so taborniki vedno omenjeni v takih kontekstih. Žalostno, ampak tako pač je. Sicer pa morajo priti na dan s kakšno novo idejo, z nečim drugačnim. Naj ugotovijo, kaj je moderno: ekologija, inovativnost, spodbujanje mladih. Z vsem tem skupaj se ne ukvarja nihče drug in to je niša. Predvsem televizijski novinarji in uredniki pa bodo razmišljali tudi o tem, kje bodo lahko dobili kakšno dobro sliko, dobre posnetke in se bodo v večini primerov odločili glede na to. Atraktivni posnetki: taborniki, ki plezajo, abzajlajo, skačejo itd. so za medije zelo privlačni. V tem pri-

meru je možnost, da bodo novinarji prišli, večja.

Imaš kakšen nasvet za tabornike, ko imajo stike z novinarji?

Naj povejo iskreno, kar si mislijo - to je vedno najbolje. In naj se ne obremenjujejo z nastopanjem. Ponavadi taborniki na akcijah poročajo novinarjem o prijetnih stvareh, zato naj bodo sproščeni in naj brez treme odgovarjajo na vprašanja.

V prejšnjem Taboru smo prebrali intervju z Alešem Skaličem - Amerikancem, načelnikom ZTS za PR, ki je omenil, da ima taborniška organizacija sicer dober ugled v družbi, vendar je ljudi, ki poznajo tabornike, vedno manj. Se s tem strinjaš?

Tabornike ljudje poznajo samo kot ljudi, ki gredo v gozd in kurijo ognje. Razlog za tako mišljenje je verjetno v tem, da javnostim neprestano pošiljamo taka sporočila in ne sporočamo tudi drugih stvari. Ampak taborniki smo veliko več kot gozd in ogenj: neformalna izobrazba, prostovoljstvo, pomoč drugim. Lahko bi govorili o potovanjih in mednarodnih akcijah, kar bi pritegnilo tudi veliko mladih. Z omembo vseh teh zadev bi gotovo dobili večjo medijsko pozornost. Taborniki se v medijih sicer pojavljajo, a se mi zdi, da vedno na isti način. Vsak propagandist ali načelnik za odnose z javnostmi, ki pride na funkcijo, to delo opravlja nekaj let, potem pa pride nekdo drug, ki se mora vsega spet naučiti na novo. Mogoče je težava tudi v tem, da ni kontinuitete.

Kaj meniš o odnosih z javnostmi ZTS?

A jih imajo?

Pravijo, da ja. Kaj bi po tvojem mnenju lahko naredili, da bi popravili to stanje?

Mislím, da bi se moral kdo resno,

profesionalno ukvarjati s tem. Razumem ljudi, ki niso v tem poklicu in nimajo dovolj časa. Imajo službo, družino, delo v rodu, šele na četrto mesto pa padejo odnosi z javnostmi. Morda bi morali poskusiti dobiti denar iz evropskih projektov ali Evropske skavtske organizacije, da bi se tega lahko lotili bolj zares. Prejšnja ekipa je bila precej močna. Naredili so kliping in zdi se mi, da so rodovi kar tekmovali, kdo se bo večkrat pojavil v objavah - to je bilo enkratno. Delali so tudi scenarije za izredne razmere in krizno komuniciranje. Vse to taborniška organizacija nujno potrebuje. Vendar se prepogosto zgodi, da stvari obstanejo nekako na pol poti. Če se nekaj gremo, naj bo resno.

Tvoji načrti za prihodnost?

Pri 26-ih letih sem postal taborniški starček in mislim, da se bom začel, če bo čas, udeleževati grčarskih akcij. (smeh) To bo gotovo zelo zabaven del moje taborniške kariere. Morda bom šel pogledat naše mulce (vodnike in vodstvo Zmajevega rodu, op. a.), ampak ne vem, kako me bodo sprejeli, če pridem kar naenkrat "od zunanaj", ker me zdaj res že dolgo ni bilo blizu.

Že prej si omenil PR seminarje. Načrtuješ še kaj podobnega?

Z veseljem pomagam, če je treba, ne bi pa prevzel organizacije, ker mi čas ne dopušča. Tisti, ki jih PR zanima, naj za začetek preberejo pri-

ročnik, če pa imajo še kaj vprašanj, bom nanja prav gotovo odgovoril.

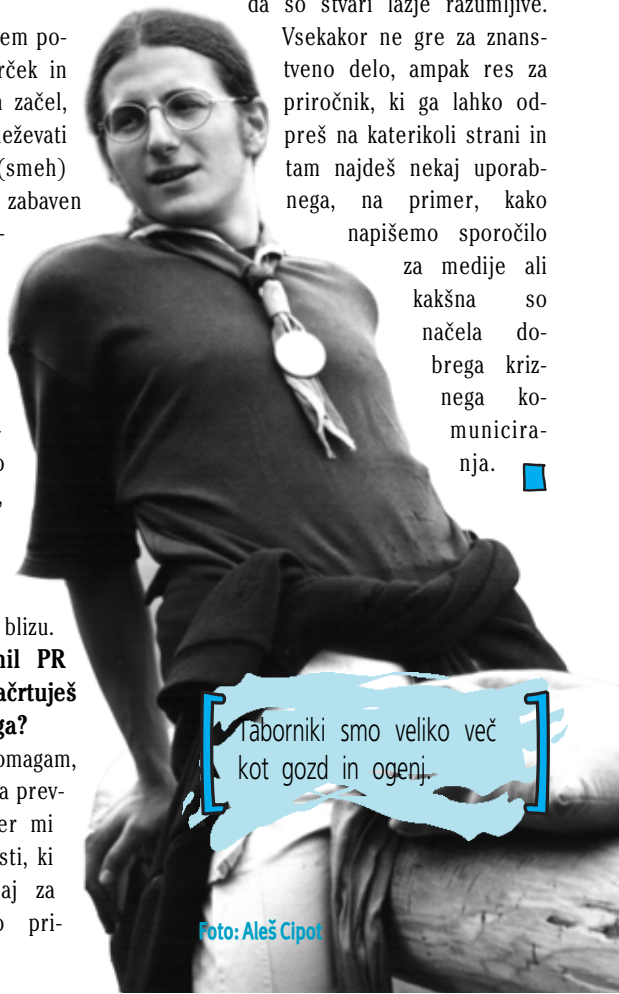
Priročniku morda sledi nadaljevanje?

Ah, ta projekt je nastajal štiri leta. Napišeš nekaj strani, pozabiš za eno leto, napišeš 10 strani, puštiš, potem spet pride spodbuda. Na ta priročnik so že vsi pozabili, ampak sem ga vseeno dokončal, ko sem imel nekaj časa odveč, in z gradivom vse prijetno presenetil. Sicer je še vedno trajalo eno leto, da smo ga spravili do te oblike, ampak zdaj ga imamo. Novega priročnika nimam v načrtu, če pa bo želja po njem velika, se bom potrudil.

Kakšni so odzivi?

Zgleda, da je uporabna zadeva. Je precej praktičen, z malo teorije, ki pa sem jo vseeno moral dodati, da so stvari lažje razumljive.

Vsekakor ne gre za znans-tveno delo, ampak res za priročnik, ki ga lahko odpreš na katerikoli strani in tam najdeš nekaj uporabnega, na primer, kako napišemo sporočilo za medije ali kakšna so načela dobrega kriznega komuniciranja. ■

Taborniki smo veliko več kot gozd in ogenj.

Tabor na obisku

Rod Bičkova skala Ljubljana

Obdobje delovanja bičkovcev v času Jugoslavije je bilo zelo plodno in dolgo, preimenovali so se v Odred Bičkova skala in postali eni izmed vodilnih odredov v takratni Jugoslaviji. V 80-ih letih sta bila delovna sila klub Klop in klub Grče, po katerem se danes imenuje starostna kategorija. Prvi v Sloveniji so organizirali vode murnov. V obdobju samostojne Slovenije je ponovno poimenovani Rod Bičkova skala prilezel do abrahama.

Ko se nasmejani taboreči zberejo okoli večernega ognja, jim ni toplo le zaradi ognja.

Za tabornike Rodu Bičkova skala je taborniško leto zelo pestro. Hodijo na vodove, družinske in rodove akcije ter ostale taborniške akcije, kot so ZNOT, ROT, Močne ukane, Žaboboj, Feštival in mnoge druge, zato jih skorajda vsak vikend lahko srečamo marsikje. Vsako leto tudi izobražujejo vodnike. Radi se udeležijo rodovega februarjskega zimovanja in za vrhunec sezone izvedejo sedaj že tradicionalno taborjenje v Mirtovičih pri Kolpi, blizu Osilnice. Na svoj račun pridejo tudi starejši, nedejavni taborniki, saj se na tabornem prostoru odvija tudi družinska izmena, že nekaj let pa PP klub Bobri gosti svojo, t.i. bobrsko izmeno.

Tako so vrli GG-ji in GG-vodniki premagovali kilometra do tabornega prostora poleš 2007.

Vsako leto se povzpnejo na Dražgoše, nekateri izkušeni pohodniki se udeležijo 38 kilometrov dolgega pohoda (po poteh Cankarjevega bataljona, sredi januarja), ostali pa Bičkovo skalo obišejo konec marca. Udeležujejo se tudi mnogih taborniških tekmovanj, na katere pa hodijo predvsem zaradi želje po zabavi (na progi) in ohranjanju stikov s taborniki ostalih rodov.

Vsako, pa naj bo še tako dobro taborjenje, enkrat mine.

Njihov štab je taborniška hiška oziroma kar *taborniška*, kot ji pogovorno pravijo, ki stoji za Bežigradom, na ulici Pohorskega bataljona. Ker taborniška stoji že 33 let, je bila priča že marsikateremu dogodku in bičkovcem predstavlja varno zatočišče, kjer se spletajo in obnavljajo marsikatera prijateljstva ter vrstijo številni taborniški dogodki, zato ima za bičkovce veliko sentimentalno vrednost. MČ-ji in GG-ji prihajajo kar s petih osnovnih šol: OŠ Danile Kumar, OŠ Milana Šuštaršiča, OŠ Milana Jarca, OŠ Franceta Bevka in OŠ Vita Kraigherja - tako vodstvo uspešno povezuje bežigrajske srajce med seboj.

Vsak tabornik je še posebno iznajdljiv taborec, ko gre za hrano.

Letos imajo v načrtu dve veliki akciji in sicer kar na isti dan - Spust po Ljubljani, ki ga organizirajo skupaj z Rodom Tršati tur, in praznovanje 55-letnice rodu. Sicer pa obljublajo, da boste več izvedeli v prihodnjih številkah Tabora in vas že sedaj vabijo, da se jim 17. maja pridružite.

Taborniki Rodu Bičkova skala so eni izmed prvih ljubljanskih rodov. Njihova zgodovina sega 55 let nazaj, v marec leta 1953. Simbol Rodu Bičkova skala je skala nad Dražgošami, kjer se je odvijala najpomembnejša bitka na gorenjskih tleh v času NOB, saj je prav ta skala odigrala ključno vlogo pri obrambi partizanov in zaščiti Slovencev. Skala je dobila ime po Francu Bičku, vodniku voda, ki je imel položaje na skali in v njeni okolici.

V zadnjih letih rod vodijo Ščupri ter kluba Bobri in Zverine, med katerimi vlada topla klima, saj med seboj delujejo dobro in usklajeno, za dobro voljo in zabavo vodstva pa poskrbijo na najrazličnejše načine in tako ustvarjajo pozitiven odnos, s katerim so zgled tudi mlajšim članom.

Ko spregovori prava bičkovka - načelnica

Kaj se vam zdi pomembno za uspešno delovanje rodu in kako vam to v rodu uspeva?

Najprej je treba imeti v rodu tabornike, ki so visoko motivirani, ki vejo, kaj je treba početi in zakaj smo pri tabornikih. Na funkcije jih začnemo pripravljati že zelo zgodaj, trudimo se, da vsak najde tisto, kar ga najbolj zanima in vesele. Tisti, ki v rodu delamo, moramo biti tudi z nečim nagrajeni; pa naj bo to motivacijski vikend, zabava za vodstvo, pohvala ali priznanje na rodovi akciji. Največja pohvala za vse pa je seveda dejstvo, da rod dobro deluje, da so otroci zadovoljni. Naš rod že dolgo zelo dobro deluje, imamo odlično ekipo motiviranih članov vodstva, kar je pogoj za to, da delamo dober program.

Kako se vaš rod spoprijema s težavami, kot so upad članstva, zapoznelo plačevanje članarin, nizke udeležbe akcij?

V rodu članstvo že nekaj časa ne upada, imamo pa vsako leto kakšnega vodnika več, zato pripravimo propagandne akcije predvsem na tistih šolah, ki so slabše pokrite. Pomembno je, da se nas opazi, zato je treba gojiti dobre odnose s predstavniki šol, predstaviti dejavnost. Pripravimo akcije, kot so zbiranje odpadnega papirja, deljenje čestitk pred novim letom, lov na lisico po naselju. Glede članarin so žal pri določenem delu članov vedno zamude. Temu se poskušamo po najboljših močeh izogibati s sprotnim opominjanjem, najbolj pomembno pa je, da plačniki vedo, zakaj članarino plačajo - dodatno izobraževanje, udeležba tekmovanj, nova oprema ipd. Za vsako akcijo naredimo reklamo že kakšen mesec vnaprej, da si člani rezervirajo čas. Najboljši način, kako pridobiti udeležence, so seveda dobro pripravljene akcije. Če bodo novi člani slišali od starih, da so izleti super, jih ne bo težko pridobiti za naslednji izlet. Sploh GG-jem in starejšim je treba dati čimveč informacij, pripraviti akcije, ki so jim pisane na kožo, jih morda vključiti v priprave, da se počutijo del akcije.

Foto: SINI

Tadeja Rome
arhiv RBS

Ko pride čas za počitek, so nekateri še posebej zanimivi.

Vodstvo rodu

STAREŠINA RODU	Jaka Fortuna - Jack
NAČELNICA RODU	Ada Stele
NAČELNICA MČ	Irena Rojko
NAČELNIK PP	Žiga Hrovat
ČLAN RODOVE UPRAVE	Marjan Hrovat
BLAGAJNIČARKA	Živa Sterniša
GOSPODAR	Nejc Janež - Nejček
PROPAGANDIST	Miha Blatnik - Heri

Struktura rodu

MURNI	5
MČ	58
GG	35
PP	22
GRČE in RR	25
SKUPAJ	145

Svečana podelitev rutk pri Bičkovi skali, kjer se zbere celoten rod.

KOSOBRIŃVI PRIPRAVKI

Kosobrin

Česnova juha

Potrebujemo: 1 liter vode, sol po potrebi, 3 žličke olja, 5 strokov česna, lovorjev list, 3 liste žajblja, 3 krompirje zrezane na koščke, 3 pesti praženih kruhovih kock.

V soljeni vodi skuhamo krompir, sesekljan česen, dodamo lovor, žajbelj, olje in pustimo, da se krompir skuha. Nato jo odstavimo ter dodamo pražene kruhove kocke. Juho pojemo še vročo.

Jabolčna omeleta

Potrebujemo: 1/8 l mleka, 1 jajce (1 rumenjaka in sneg iz 1 beljaka), 2-3 jabolka;

10 g sladkorja, 30 g moke, 2 g maščobe za posodo; 10 g sladkorja v prahu.

Iz mleka, rumenjaka, sladkorja in moke napravimo

omletno testo in mu narahlo primešamo sneg. Jabolka ulupimo in zrežemo na male kocke. Testo vlijemo za prst debelo v pomaščen pekač za omelete in ga potresemo z jabolki. Ko je na eni strani pečeno, ga obrnemo in opečemo še na drugi strani. Pečeno omleto preganemo (nadev naj bo znotraj), potresemo s sladkorjem in takoj serviramo.

Čaj iz borovih iglic

Za čaj iz borovih iglic potrebujete še sladkor ali med.

Borove iglice prelijte z vrelo vodo in naj stojijo 5 minut, da se iz njih topi zunanji sloj voska. Ocedite in ponovno prelijte s hladno vodo. Pustite stati 2 uri. Ponovno precedite, osladite in ponudite hladen ali rahlo segret.

KEMIJA V TABORNIŠTVU

Lea Repič

Jaka Bevk - Šeki

Za lep nasmeh

Kako lahko naredite zobno pasto kar sami

Sestavine:

- 3 čajne žličke pecilnega praška
- 1 čajno žličko soli
- pol čajne žličke glicerola
- 1 čajno žličko poprove mete

Značilnosti sestavin:

Pecilni prašek vsebuje poleg drugih sestavin tudi natrijev hidrogenkarbonat (jedilna soda ali soda bikarbena), ki pri 200° C razpade. Pri tem nastane CO₂ (ogljikov dioksid), ki povzroča vzhajanje testa.

- Kuhinjska sol (NaCl) je nujna sestavina velike večine jedi. V človeškem organizmu ima posebno fiziološko vlogo pri večjih naporih ali v poletni vročini, ko se močneje potimo. V takih primerih nam pomaga premagovati utrujenost in brezvoljnost. Strokovnjaki s področja zdravstva svetujejo uporabo 6 gramov soli na dan.
- Glicerol (1, 2, 3-propantriol ali propan-1, 2, 3-triol) je kemijska spojina s formulo HOCH₂CH(OH)CH₂OH. Drugo ime zanj je glicerol. Uporabljajo ga v kemični industriji pri pripravi krem in mil, saj veže vodo, zato take izdelke označujejo

kot hidratantne. Pri sobni temperaturi je glicerol precej viskozna brezbarvna tekočina. Je sladkega okusa, zato so ga v preteklosti dodajali vinu, da bi bil okus bolj zlahaten. Danes to ni dovoljeno!

Poprova meta je čislana začimba v kuhi, njeno eterično olje pa se najpogosteje uporablja v živilski industriji za likerje, brezalkoholne pijače, sirupe, slaščice, bonbone, žvečilne gumije in čokolade. Najdemo jo tudi v tobačnih, kozmetičnih in negovalnih izdelkih.

Veliko užitka ob pranju zob!

OPOZORILO!

Poprove mete ne smemo dajati otrokom, mlajšim od pet let. PRED UPORABO IZDELANE ZOBNE PASTE SE PREPRIČAJTE, ČE STE ALERGIČNI NA KATERO OD SESTAVIN!

Nedeljski izlet

Jure Ausec

V deželi rokovnjačev

Čeprav pozimi ni ravno glavna sezona za izlete v naravo, to še ne pomeni, da primernih sprehodov v naravi ni. Paziti moramo le, da izberemo nenevarne izlete, še posebej, če nameravamo s seboj vzeti majhne otroke. V dolini Kamniške Bistrice kar mrgoli primernih poti, kamor lahko v zimsko idilo popeljemo celo družino.

Na začetku poti nam pri orientaciji pomagajo table

Iz Kamnika se odpeljemo proti nihalki na Veliko planino, od koder je do začetka izleta le še dva kilometra. Pot je dovolj dobro označena, da se ne bomo izgubili. Na desni strani ceste, takoj za mostom, je manjše parkirišče, kjer lahko pustimo avto in se po dolini Bele odpravimo proti slapu (smerokaz za Orglice, Korošico in Presedljaj). Čeprav se pot vseskozi malce vzpenja, je višinska razlika majhna, pot pa nenevarna, zato je primerna tudi za tiste z manj izkušnjami in kondicije. Otrokom bomo zanimanje zagotovo vzbudili z zgodbami o rokovnjačih, ki so se skrivali prav v tej dolini, da bi se izognili služenju večletne vojaščine v avstroogrski vojski.

Pri slapu smo lahko v 40-ih minutah, če pa se bomo na pot odpravili v skupini (toliko bolj, če bodo z nami tudi MČ-ji), pa lahko hodimo nekoliko dlje, vendar bi morala ura hoje

zadostovati. Orientacija ni težka, le po približno pol ure hoje moramo biti pozorni, da pri tabli, ki kaže proti Korošici, zavijemo levo in nadaljujemo ob strugi, ki je brez vode. Potok, ki nas je spremljal na začetku, kmalu izgine in teče pod površjem. Vendar ne smemo izgubiti upanja, da je tudi slap brez vode, saj bomo le nekaj minut pred slapom ponovno zaslišali šumenje živahne vode. Po skalah se lahko prebijemo prav pod slap, vendar pa skale drsijo, zato otrokom nikar ne pustimo, da bodo plezali predaleč. Slapov je več, vendar je dostopen samo spodnji, ki je z 31 metri tudi najvišji. V sušnem obdobju se lahko zgodi, da slap presahne, posebno zanimiv pa je pozimi, ko se na skalah v bližini naredijo čudovite ledene sveče, včasih pa zamrzne kar cel slap.

Ob povratku si lahko ogledamo ostanke partizanske bolnišnice: po nekaj minutah hoje pot prečka strugo, zelo moramo biti pozorni na označbo. Mlajši bodo zagotovo z zanimanjem prisluhnili zgodbam o 2. svetovni vojni, zraven pa lahko vpletemo tudi pripoved o zgodovini taborništvu, saj se je gibanje pravzaprav začelo z Baden Powell-ovo idejo o potrebi po vojnih kurirjih.

Izlet lahko zaključimo s čajem v domu v Kamniški Bistrici (2 kilometra naprej po cesti), blizu kateri so Rokovnjaške luknje. Če imamo čas, si lahko prav pred kočo ogledamo izvir Kamniške Bistrice, kjer nas v jezercu pričaka sicer ledeno mrzla, a čista voda.

Na začetku poti nas še spremlja kristalno čisti potok

Ozko dolino je pred mnogimi leti oblikoval ledenik

Med skalami si pot utira mogočen 31-metrski slap

Astronomija

Primož Kolman

Matic Cankar

Vrisovanje

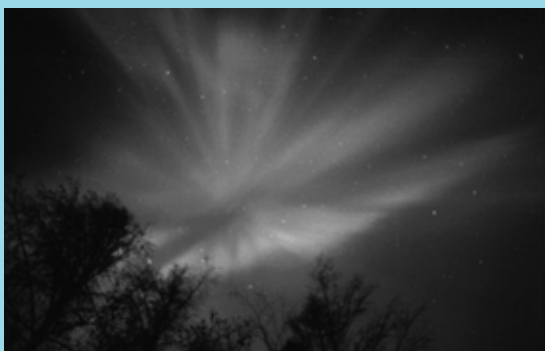
Sonce -

naša lokalna zvezda

Sonce je povsem povprečna zvezda, ki se, kot večina zvezd naše Galaksije, vrti okoli njenega središča. V gravitacijo Sonca je ujetih osem planetov in še nekaj drugih teles, ki se vrtijo okoli njega. Sonce je velikanski reaktor, kjer se vodikova jedra spreminjajo v helijeva, ta pa v še težje elemente, vse tja do železa. Pri tem Sonce oddaja energijo v obliki sevanja toplote, vidne svetlobe in drugih žarkov. Aktivnost Sonca niha v dokaj enakomernem ciklu. Cikel traja približno 11 let in prav v letu 2007 je aktivnost Sonca dosegla svoj minimum. Pričakujemo lahko, da se bo aktivnost Sonca v naslednjih nekaj letih spet močno povečala. Aktivnost Sonca je sorazmerna s številom sončnih peg, ki jih v določenem trenutku lahko vidimo na njem. Posamezni izbruhi na Soncu lahko povzročajo prave magnetne viharje, ki jih bolj ali manj čutimo tudi na Zemlji. Takšni viharji vplivajo na magnetno polje Zemlje, ki predstavlja nekakšen "magnetni ščit". Ob magnetnih viharjih lahko opazimo na večjih zemljepisnih širinah pojav, ki mu pravimo aurora ali polarni sij. Če so ti viharji še močnejši, lahko zemeljski "magnetni ščit" tako poškodujejo, da povzročijo škodo celo na električni napeljavi in komunikacijah.

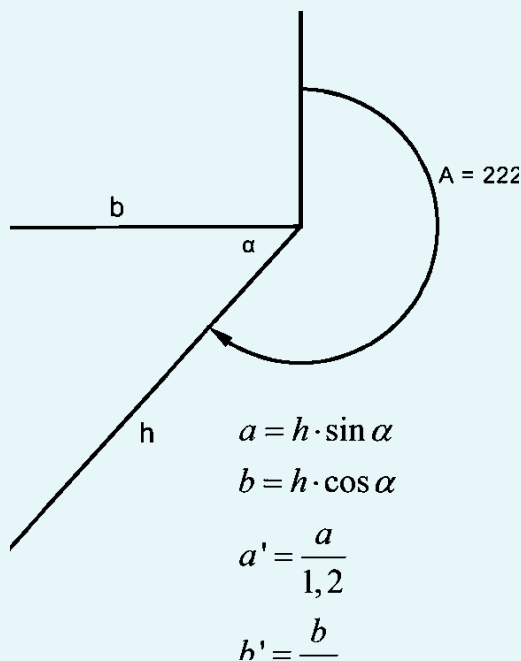
Na sliki je po daljšem času prva večja skupina peg, ki se je na sončevi ploskvi pojavila v začetku decembra. Pričakujemo lahko, da se bo aktivnost Sonca ponovno začela večati. (slika: SOHO)

Aurora ali polarni sij je pojav, ki je večinoma viden z večjih zemljepisnih širin in je posledica izbruhov Sonca ter posrednega vpliva magnetnih "sunkov", ki se ujamejo v zemljino magnetno polje. Včasih, a redkeje, je lahko polarni sij viden tudi iz naših krajev. (slika: Wikipedija)

Naloga s pokvarjenim merilom

Ko je orientacist sestavljal nalogo za KT, je odčital azimut in razdaljo od trigonometra 333 (28,22). Kot je bil 222° , razdalja pa 10,7 centimetra. Nato je opazil, da je bila karta narobe natisnjena, saj je bilo na tej karti merilo v vodoravni smeri povečano za 20 %, v navpični pa za 10 %.

Risba: Matic Cankar

Takoj ugotovimo, da nam je traserjev tiskalnik pokvaril tako kote kot razdalje. Najbolje je, da daljico, ki predstavlja razdaljo od trigonometra do KT, vzamemo kot hipotenuzo pravokotnega trikotnika s katetama v smereh sever-jug (kateta **a**) ter vzhod-zahod (kateta **b**). Dolžino katet izračunamo s pomočjo kotnih funkcij. Sedaj pa kateti zmanjšamo na osnovni velikosti. Dolžina katete **a** je 120 % dolžine prvotne katete **a'**, torej moramo dolžino katete **a** deliti z 1,2, dolžino katete **b** pa s faktorjem 1,1. Sedaj dobimo pravi kateti **a'** in **b'**. KT je od trigonometra južneje za razdaljo katete **a'** in zahodnejše za razdaljo katete **b'**.

Z načelnikom ZTS o problematiki nove starostne veje RR

Klepet

Aleš Cipot

Predlog uvedbe nove starostne kategorije raziskovalcev in raziskovalk (RR) v starosti med 21. in 27. letom je še vedno vroča tema taborniških debat. Skupščina je sprejela spremembo statuta, s katerim je dala žegen novi starostni kategoriji. Ponujamo klepet z načelnikom Zveze tabornikov Slovenije, Tomažem Strajnarjem - Blondijem.

Kakšni so bili razlogi za uvedbo nove starostne veje RR?

Uvedba še ene starostne kategorije ni bila nova pogruntavščina ob sprejemu statuta, ampak se je prva ideja pojavila že sredi 90-ih let. Problem je bil predvsem v tem, da člani ob prehodu iz starostne kategorije PP v grče niso hoteli prevzeti rutk "ta starih", ker imajo različne interese, želje in ker enostavno ne pašejo skupaj. Želji se je prisluhnilo, pripravilo predlog o novi starostni kategoriji, ki je bil v sklopu s še drugimi spremembami statuta sprejet konec leta 2005. Ob predlogu nove kategorije so bile predstavljene tudi smernice, kako naj bi bila organizirana veja raziskovalk in raziskovalcev.

Je program za vejo že izoblikovan?

Najprej se je treba vprašati, če se zavedamo, o kakšni starosti članov govorimo in kakšne so njihove sposobnosti in zmožnosti. To so namreč mlajši odrasli, ki so bodisi zaposleni bodisi na študiju, ali pa so že zaključili študij, nekateri tudi popdiplomski. Zato menim, da za raziskovalke in raziskovalce ne potrebujemo programa kot pri medvedkih in čebelicah, pa tudi formalnega vodnika ne potrebujejo. V nasprotnem primeru smo namreč daleč od našega vzgojnega namena, da pomagamo pri vzgoji mladih in odgovorne, angažirane, solidarne in predane državljanke.

Način dela za to starostno kategorijo je mreženje. Vsak posameznik je že osebno izoblikovan in pozna svoje potrebe in želje. Ker v rodu, v katerem običajno deluje, ne najde somišljenikov za izpolnjevanje svojih potreb, zapusti organizacijo. ZTS pa je organizacija, ki nudi ogromno socialno okolje, v katerem je moč najti somišljenike in v okviru tabornišтва izpolniti svoje želje. In možnosti je res ogromno. Priznati pa je treba, da jih nismo izkoristili dovolj in tudi pri samem načinu, kako se sprijeti z novim načinom dela, nismo naredili dovolj.

Kaj potrebujejo rodovi za uvajanje te veje? Kakšna je korist te veje za rodove in kakšna za raziskovalce in raziskovalke?

Predvsem zavedanje, da imajo posamezniki v tem starostnem obdobju različne interese, in če jih ne morejo uresničiti v rodu, odidejo. V manjših rodovih je to zagotovo velik problem. Mreženje pa lahko presega rod, lahko je organizirano v okviru območja, države, tudi meddržavne mreže obstajajo. S takšnim

načinom pridobimo vsi. Člani ostanejo povezani s taborništvom in prav gotovo bodo pripravljene sodelovati pri posameznih aktivnostih tudi v matičnem rodu.

Kakšne so lahko konkretne koristi za rod in posameznika? Za rod prav gotovo nove ideje, metode dela, pristopi k posameznim aktivnostim in kar je najpomembnejše - razbremenitev tistih, ki so celo leto vpleteni v delo rodu. Preko spoznavanja drugih nehote spoznamo tudi, kako delujejo v drugih okoljih, izmenjamo ideje. In nekaj teh novih izkušenj je možno vplesti v delo rodu. Posameznik pa lahko v okviru tabornišтва uresničuje svoje potrebe, se preizkuša v različnih vlogah, skratka osebno napreduje. Možnosti pa je res veliko. Preko programov agencije Movit, mednarodnih skavtskih aktivnosti, mednarodne nagrade (International Award), športnih "sekcij". Vse pa je odvisno od volje posameznikov. Če je volja priti do cilja, se na cilj tudi pride.

In iz lastnih izkušenj lahko povem, da mreže delujejo. Sam sem vključen v tri takšne mreže, ki delujejo povsem neformalno (brez formalnega vodje). V eni skupini je tabornikov manj kot polovica, posamezniki pa smo iz različnih krajev. Vse se dogovorimo prek elektronskih medijev, posamezniki pa prevzamejo odgovornost za tisto, kjer lahko največ pripomorejo k delu posamezne mreže. Za uspešno delovanje mreže so potrebni: interes - motivacija, posamezniki in pripravljenost narediti kaj za dobro skupine.

Bi bilo nasprotovanj novi veji manj, če bi bil predlog pripravljen v celoti, ne le z imenom, ampak predvsem vsebinsko in oblikovno?

Ne želim biti general v tem primeru. Lahko poskusimo ustanoviti še eno starostno skupino s programom, oznakami in vsem ostalim, kar sodi zraven, in bomo vedeli. Pa šalo na stran. Raziskovalke in raziskovalci imajo možnost, da si v skupnem okviru ZTS in tudi WOSM organizirajo program ali posamezne aktivnosti. Možnosti so jim dane. Kot so bile dane možnosti grčam v začetku 90ih let, tudi s pomočnikom načelnika za program za grče. Takrat je bilo interesa zelo malo in se je to funkcijo opustilo. Se pa šušlja, da bodo grče začele malo bolj intenzivno delati v prihodnje, kar seveda pozdravljam. Mogoče pa bo konkurenca spodbudila večjo aktivnost raziskovalcev in raziskovalk.

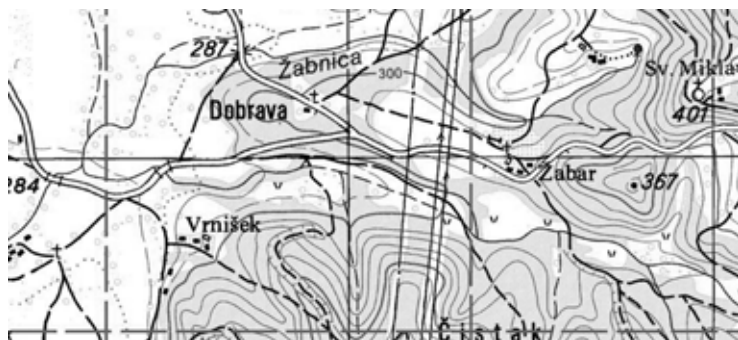

Orientacija

Slovenija uvaja nov državni koordinatni sistem

Leg a vsake točke v Sloveniji je določena s parom koordinat x, y , določenima v uradnem državnem koordinatnem sistemu Slovenije. Če temu dodamo še višino, imamo popoln matematični opis lege točke v prostoru. A v naslednjih letih se bodo vse te koordinate spremenile zaradi uvajanja novega, evropsko primerljivega koordinatnega sistema.

Državni koordinatni sistem omogoča določitev lege vsake točke na površju določene države na enoličen način. Za potrebe prikazovanja površine Zemlje kot celote ali manjših delov na ravnini, prav tako pa tudi za namen računanja medsebojnih odnosov med temi točkami (razdalj ali kotov), je ustrezen ravninski koordinatni sistem, najpogosteje pravokotni kartezični. Do njega pridemo tako, da fizično površino Zemlje najprej poenostavimo z matematično opisljivim gladkim geometrijskim telesom, rotacijskim elipsoidom, nato pa s kartografsko projekcijo to krivo ploskev preslikamo v ravnino in ob tem povzročimo deformacije površin, dolžin in kotov. Pred stoletji so posamezne države določale svoje koordinatne sisteme za svoje ozemlje in tudi tako zagotavljale varnost, saj si morebitni nasprotnik s koordinatami v drugačnem koordinatnem sistemu ni mogel veliko pomagati. Slovenija trenutno uporablja koordinatni sistem, določen leta 1948 (zato označen z D48), ki pa temelji na koordinatnem sistemu, določenem še v Avstro-Ogrski. Referenčni elipsoid je Besslov, kartografska projekcija pa Gauss-Kruegerjeva in ob nekaj dodatnih lokalnih posebnostih povsem enakega koordinatnega sistema nima nobene druga država na svetu. Višine so v

Tako bi nova mreža izgledala na izseku karte ZNOT-a. Vir: DTK 25, Geodetska uprava Republike Slovenije.

Sloveniji določene glede na izhodišče v Trstu, kar poleg Slovenije uporabljajo še Avstrija, Hrvaška ter Bosna in Hercegovina, a so tudi med njimi razlike v višinah.

V današnjem času globalizacije, meddržavnega sodelovanja, uporabe satelitskih navigacijskih tehnik (GPS), vodenja prometa in cestne navigacije različni koordinatni sistemi posameznih držav terjajo neprestano preračunavanje in tudi težave uporabnikov. Zato je v svetu prisoten trend poenotenja koordinatnih sistemov. Primer tovrstnega poenotenja je sistem zveze NATO, (elipsoid WGS 84 in projekcija UTM), ki ga je Slovenija delno privzela z vstopom v NATO. Zato imamo danes na listih karte DTK 50 natisnjeni dve koordinatni mreži, državno in NATOvo. Precej večji korak pa nas čaka v naslednjih letih. Nov, evropsko primerljiv koordinatni sistem bo pomenil zamenjavo koordinat vseh točk v Sloveniji. Prehod se je začel v letu 2007 in bo trajal več let. Tako so recimo s 1. 1. 2008 vsa geodetska pod-

jetja dolžna vse rezultate svojih meritev sporočati v novem koordinatnem sistemu, v naslednjih letih bodo narejeni preračuni digitalnih podatkov, spremenjene koordinatne mreže na kartah, v zadnji fazi pa bodo popravljene še nadmorske višine.

Nov državni koordinatni sistem Slovenije, označen kot D 96, bo določen na elipsoidu GRS 80, ki se od Besslovega razlikuje tako po velikosti kot po orientaciji. Geografske koordinate (geografska širina in dolžina) poljubne točke bodo tako drugačne. Kartografska projekcija bo ostala Gauss-Kruegerjeva z enakimi parametri kot do sedaj, vendar se bodo zaradi drugačnega elipsoida pravokotne koordinate povečale za 485 m v smeri x in zmanjšale za 370 m v smeri y , ob tem pa bo nov koordinatni sistem glede na starega še zasukan za 5". Nadmorske višine bodo določene na osnovi nove višinske ničelne točke v Kopru.

Gargamel na pohodu

Kar nekaj preko 60 tabornikov Rodu pusti grad Šoštanj se je konec novembra zbralo v avli Osnovne šole Šoštanj z namenom, da se udeležimo taborniškega kina. Po nekaj zapetih taborniških pesmicah in igrah smo se odpravili v učilnico, ki smo jo začasno spremenili v kinodvorano. Otroci so že nestrno pričakovali, koga bodo zagledali na velikem platnu, saj je bila to skrbno varovana skrivnost. In končno so bili tukaj. Smrkci namreč, tik za petami pa jim je bil Gargamel. Precej otrok je prvič videlo te nekaj izjemno priljubljene in res odlične risanke, ki pa jih sedaj ne moremo več najti na malih zaslonih. Ob družbi Ata Smrka, Smrkete, Glavce ... in ostalih smrkcev smo si ogledali kar nekaj smrkastičnih dogodivščin, ki nam bodo še dolgo ostale v spominu.

Za nami je torej res malce drugačen in prav nič dolgočasen petek. Kakšen je bil pa vaš?

Taborniško smrkastičen pozdrav!

SiNi

Skrivnostna večerja grafa Drakule

Razpiti transilvanski grof Drakula se je v začetku novembra mudil v Sloveniji. Znanega ljubitelja krvi so opazili na zasebni zabavi v Velenju, kamor je povabil najmlajše tabornike in tabornice iz čete Vzhajajočega sonca Rodu jezerski zmaj. Na zabavi je bilo moč videti tudi artistično skupino Magic Fire, ki je znana po skrivnostnih trikih z ognjem. Gostitelj je lokacijo zabave povablencem zaupal v obliki posebne uganke, pripravil je zanimive in strašne igre, poskrbel je tudi za grozno dobro glasbo, manjkala pa ni niti krvava pojedina. MČ-ji so bili z zabavo zelo zadovoljni, čeprav je grof Drakula marsikoga tudi grdo prestrašil. Kot kaže postaja Velenje mondeno zabaviščno središče za ljudi iz podzemlja, obisk naj bi za prihodnje leto namreč že napovedal Frankenstein.

Matej Ramšak, RJZ

Na zabavi so bili tudi bruhalci ognja. Foto: Sabina Plaznik

Od rodov

Krapovski izlet

Krapovski zimski Izlet v neznano se je sprevrgel v ATT - adrenalinski taborniški triatlon. 15. decembra smo se po prihodu na Vir peš odpravili do Železne jame, kjer smo si ogledali zanimivo muzejsko zbirko, nato pa skočili še do zloglasne Babje jame. Sledila je ne prav lahka orientacija, na kateri smo zmagali vsi. Čakala nas je pot od gradu Krumperk do Domžal. In ko smo prišli do Kamniške Bistrice, se nas je kar nekaj odločilo preizkusiti svoj pogum. Strašna zabava, ko s 30-metrskimi skale zreš v prepad z reko. Neverjetno si že želiš biti na tistem koncu, kjer te čakajo ostali krapci. S pomočjo članov jamarskega društva smo se spustili po vrvi. Taborniki smo pogumni, to smo tudi dokazali. Medtem se je že stemnilo in so začele padati prve snežinke. Mi pa smo počakali na avtobus, ki nas je popeljal v Ljubljano. Tako smo bogatejši za eno neverjetno izkušnjo, ki nam jo ponuda taborništvo.

Špela RPK

Taborniška Miklavževa čajanka

V petek, 7. decembra, se je skoraj 90 tabornikov vseh starosti Rodu pusti grad iz Šoštanja zbralo v dvorani galskega doma Šoštanj (ob tej priložnosti se članom galskega društva Šoštanj tudi lepo zahvaljujemo za njihovo prijaznost in pomoč) in se zabavalo na ustvarjalnih delavnicah. A nestrnosti otroci kar niso mogli skriti, dobro so namreč vedeli, da nas bo obiskal Miklavž s svojim spremstvom. Z zanimivimi plesnimi in pevskimi nastopi so se mu predstavili vsi taborniški vodi. Miklavžu na koncu ni preostalo drugega, kot da razdeli vse sladkarije.

Skupaj bi se tako lahko zabavali še v nedogled, a je v tem času Miklavž zelo zaposlen in je moral naprej na pot. Vsi skupaj smo se posladkali s piškoti, odžejali s sokom in že je bil čas odhoda domov.

SiNi

Božičkovanje Močvirskih tulipanov

Močvirci smo prejeli Božičkov poziv in se odpravili na Krvavec. Če smo natančni, se je deset vrlih Močvircev povzpelo do zelo pripravnega Aljaževega vikenda. Naše druženje se je pričelo v petek, 21. decembra 12., na proslavi 30-letnice Rašiškega rodu, od koder smo se odpeljali na Krvavec. Polni svežih vtisov s proslave smo najprej sestavili še boljši program za našo 40-letnico, ki bo zgodila maja letos. Po kratki orientaciji, ki sta jo nam pripravila Katja in Jan, je sledil božični večer. Spekli smo si prava božična "purana", naša vrla kitarista pa sta nam priredila božični koncert. Jutro je bilo hitro tu in končno - darila! Dobili smo jih prav vsi. Da nam ne bi bilo preveč dolgčas, smo še enkrat staknili glave in sestavili program za zimovanje ter pospravili hišo. Ker se vse dobre stvari prehitro končajo, se je tudi naše druženje končalo z gasilsko sliko in objemom.

Lovro RMT

MČ rajanje bičkovcev

Foto: arhiv RBS

NOT 2008

Da spomladi ti bo krasno,
pridi na **NOT**, jasno! **NOT**

29. in 30. marca se **NOT**-kamo v okolici Ljubljane!

Rod Močvirski tulipani

ZOT

Tako, le še slaba dva tedna nas ločita do ZOT-a 2008. Naj vas še enkrat opomnim: ZOT se bo letos odvil med 25. in 26. januarjem, in sicer na OŠ Ruše v Rušah pri Mariboru, ekipe pa pričakujemo med 17. in 19. uro.

Ker so prijave možne do 20. januarja 2008, se prijavite čimprej na naslednji naslov: Društvo tabornikov Rod XI. SNOUB Miloša Zidanška, Verstovškova ulica 4, 2000 Maribor, ali Jasna Vinder, Principova 7, 2000 Maribor, za vsak primer pa si še enkrat vse preberite na <http://zot.rutka.net>.

Se vidimo na progil!

Nina Medved - Mjedved, predstavnica za stike z javnostjo ZOT

V sredo, 19. decembra, je medvedke in čebelice Rodu Bičkova skala pričakala težka naloga, saj so morali rešiti Dedka mraza. Medtem ko je Dedek mraz pripovedoval o darilih za pridne otroke, o Teti zimi in o svojih ruskih jelenih, sta ga ugrabila neznan zlobna škrate, katerih imeni je med Velikim iskanjem izdala prijazna Škratinja - Flik in Flok. Na napornem iskanju so nekateri vrli medvedki in čebelice s teleskopom skočili še na Luno, vsi pa so izrekli urok, s katerim so osvobodili Dedka mraza izpod krempljev zlobnih škratev in ulovili svoje okraske, ki jih je Dedek mraz rešil pred škratoma ter skrtil v naravi. Ko so prišli na cilj, so ugotovili, da je Dedek mraz živ in zdrav in v zahvalo, ker so ga rešili, jih je obdaril. Seveda so se vsi do sitega najedli, saj se vrnitev Dedka mraza pač ne more končati brez veselega rajanja.

Tadeja

Od rodov

ŠLKTB 2008 - Škalska liga, ka te briga 2008

Škalska liga 2008 bo vsak čas tukaj! Letos bo tekmovanje v čisto novi podobi. Najbrž vas zanima, kakšna bo ta nova podoba? Pridite in sodelujte na tradicionalnem taborniškem tekmovanju, ki bo soboto, 5. aprila, v Škalah pri Velenju.

Več informacij sledi kmalu v reviji Tabor, na spletni strani <http://skalska.rutka.net> in še kje. Tema letošnjega tekmovanja je še skrivnost, povemo vam lahko le to, da se bomo vsi skupaj zelo zabavali in se imeli odlično. Prav tako pa tudi letos nismo pozabili na humanitarni namen tekmovanja. Zbirali bomo odpadni papir, baterije in zdravila, zbrani denar pa bomo namenili v dobrodelne namene.

Na tekmovanje vabimo tudi člane ZSKSS in ZBOKSS, da se bomo vsi skupaj imeli še boljše! Torej, če se radi zabavate, kaj novega naučite, imate radi adrenalin, ali pa bi radi spoznali kakšnega novega prijatelja in živite v duhu taborništva, ste vabljeni tudi vi!

Lep pozdrav, "ka te briga!"

V RIBNEM

V RIBNEM JE RES LEPO!
TAM HIMNO PREPEVAMO,
ZASTAVO SPUŠČAMO
IN DRUGE ZBUJAMO.

KO DEŽ SE ULIJE,
VSAK V ŠOTOR SE SKRIJE.
V REKI SE KOPAMO,
OB OGNJU POJEMO ...
V RIBNEM JE RES LEPO!

Pika Vrčkovnik, RJZ Velenje

Vaše prispevke sprejemamo na e-naslovu tabor@rutka.net, obsežnejše prispevke (več kot 4 MB) pa na naslovu revija.tabor@gmail.com. Prosimo, da članki ne presegajo 1000 znakov s presledki. Pri daljših člankih si pridržujemo pravico do krajšanja oziroma do neobjave članka. Prosimo, da fotografije pošljete kot priloge in jih ne pripenjate v wordov dokument.

Uredništvo

SPOOT-oma vstali

Po dolgih letih zatišja smo se taborniki severne primorske odločili, da ponovno vstanemo in prebudimo delovanje našega območja. Nekaj več kot 50 tabornikov se nas je zbralo med 7. in 9. decembrom v obnovljenem taborniškem domu na Kovku nad Ajdovščino. Srečanje je potekalo v udarniškem duhu, kakršni Primorci pač smo. Vodila nas je znana pesem: „Vstala Primorska si v novo življenje, z dvignjeno glavo korakaj v nov čas!“ Ob zvokih katere bomo uspešno delovali tudi v prihodnje. Opremil smo se z novimi zvezdniškimi majicami, ki so le začetek naše nove skupne

Srečanje PP, RR in grč Severnoprimske območne organizacije tabornikov na Kovku

poti. Na srečanju smo se predvsem spoznavali, sklepali nova poznanstva in se zabavali. Dotaknili pa smo se tudi resnejših tem o novem začetku in prihodnosti SPOOT-a. Sklenili smo, da lahko ponovno vstanemo v novo življenje, da imamo voljo in moč, da z dvignjeno glavo zakorakamo v nov čas.

Katarina

Bodimo pozorni na druge

PAIX - PEACE - FRIEDE - POKOJ - PACE - MIR - BEKE - SCHALOM - SALAM - FRED - PAZ

To so besede, ki so pisale na velikem transparentu nad oltarjem v evangeličanski cerkvi Gustav Adolf na Dunaju. Četudi so vmes bili zapisi z arabskimi in ruskimi črkami, ki jih nismo znali prebrati, smo točno vedeli, kaj tiste "grabljice" pomenijo.

Na slovesnem ekumenskem bogoslužju se nas je zbralo res veliko. Letos je bilo opaziti skavte iz kar 21 evropskih držav, poleg vseh teh pa še skavte iz ZDA, Argentine in Izraela. Vsi smo se zbrali z istim namenom: da se srečamo, da nam Elisabeth prižge luč miru in da jo ponese mo domov in poskrbimo za to, da bo dosegla kar čimveč ljudi.

Nestrpno smo pričakovali trenutek, ko so poklicali tudi Slovenijo, in vendarle je ta trenutek le napočil. Naša nosilca Monika in Leon sta dobila luč miru, Polona pa je prebrala del naše poslanice v slovenskem in tudi v nemškem jeziku.

In kaj se je zgodilo s transparentom? Na koncu so ga razrezali na 9 enakih delov in vsak "del miru" poslali v eno od avstrijskih zveznih dežel. Zares lepa gesta.

Da pa letos našega izleta na Dunaj le ne bi bilo tako hitro konec, smo se napotili v center Dunaja, ki je kar žarel v nešteto lučeh. Žal smo se morali prehitro odpraviti nazaj na avtobus in kreniti proti domu. Na avtobusu je bila tudi letos zelo dobra, sproščena družba in skupaj smo celo pot domov prepevali ob zvoku kitare našega kitarista Jujota. V Ljubljano smo zaradi pravega snežnega meteža v Avstriji prispeli šele v nedeljskih zgodnjih jutranjih urah.

Foto: Matjaž Maležič

V Ljubljani sproščeno in zanimivo

V nedeljo je, kot je sedaj že navada, potekala svečana maša v ljubljanski stolnici, kjer je luč miru sprejel ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojz Uran. Po opravljenih uradnih zadevah se je dogajanje prestavilo pred magistrat, kjer se je po kratkem in zabavnem programu "A si ti tud kaj podaru?" (parodija na popularno oddajo "A si ti tud not padu?") in kratkem nagovoru ljubljanskega župana Zorana Jankoviča, luč miru razdelila med ljudi. V naslednjih dneh so luč miru nesli predsedniku vlade, Janezu Janši, Ministrstvu za obrambo in še na vrsto drugih pomembnih ustanov, zavodov ter podjetij. Do konca leta se je plamen miru razširil tudi na lokalnih ravneh in, upamo, dosegel tudi vas.

Foto: Matjaž Maležič

Luc miru

Luč miru v Murski Soboti

Bodimo pozorni na druge, je bila glavna misel letošnje Lučke miru iz Betlehema (LMB). Pa naj je ta pozornost le nasmeh, pohvala ali ponujen piškot. Storimo nekaj za druge, kar bi razveselilo tudi nas.

Takšne misli in želje so v nedeljo, 16. decembra, iz Dunaja prispele tudi v Mursko Sobotu. Rod Veseli veter je po plamen miru na Dunaj poslal dva predstavnika in prihod plamena v Pomurje počastil s prireditvijo, ki se je prvič v zgodovini LMB dogajala v evangeličanski cerkvi.

Pred prireditvijo so potekale delavnice, kjer so udeleženci izdelovali unikatne svečnike in razna darilca, ki so jih lahko kasneje, v duhu letošnje poslanice, komu podarili.

Prireditev, ki se je odvijala ob prihodu lučke, so pripravili taborniki Rodu veseli veter iz Murske Sobotu v sodelovanju z drugima pomurskima taborniškima rodovoma in evangeličansko cerkveno občino Murska Sobotu ter romsko skupnostjo. Letošnja prireditev je bila nekaj posebnega tudi zato, ker smo lahko poslanico, ki spremlja lučko, slišali v prekmurščini, madžarščini in v romskem jeziku. Da je prireditev res nekaj posebnega, so s svojo navzočnostjo potrdili tudi načelnik Zveze tabornikov Slovenije Tomaž Strajnar -

Blondi, škof evangeličanske skupnosti v Sloveniji, mag. Geza Erniša, podžupan Mestne občine Murska Sobotu, Jože Casar, ter starešina Zveze tabornikov Pomurja, Csaba Szabo. Po končani prireditvi so plamen miru in poslanice dobili

vsi obiskovalci. Tako se je tudi v Pomurju razširila misel o strpnosti in osrečevanju drugih. Kajti le tako, če nekaj storimo za druge, lahko pozornost pričakujemo tudi sami.

Foto: Matjaž Maležič

Foto: Aleš Cipot

Foto: Aleš Cipot

Tema meseca

Lrga

Šeki

Duhovnost med taborniki Pustimo ta svet boljši

Duhovnost ni le domena religij, temveč je v vseh naših dejanjih. Religija je le ena od oblik duhovnosti, formalizirana. V skavtstvu pa je pomembno, da razvijamo duhovnost poleg religiozних oblik.

Mladim v naši organizaciji moramo pomagati raziskovati njihovo vero, prepričanja, razmišljati o ozadju le-teh, zgodovini. Pomembno je, da se mladi o tem sprašujejo, diskutirajo, se strinjajo oziroma ne, da imajo odprt prostor, kjer je vse to sploh mogoče, in ne zgolj slepo ter pasivno sprejemajo prepričanj. Iz svojih verovanj morajo potegniti pozitivne vrednote in jih prenesti v vsakdanje življenje.

Ni toliko pomembno, da natančno opredelimo pojem duhovnosti, ampak tisto, kar se za tem skriva. Kaj nam pomeni bog? Kaj mi pomeni to, kar delam? Kaj mi pomeni duhovnost?

Duhovni razvoj je del našega osebnostnega razvoja

Duhovni razvoj je le eno od šestih področij osebnostnega razvoja posameznika, ki jih pripozna skavtstvo (poleg telesnega, socialnega, čustvenega, značajskega in intelektualnega). Zelo lepo si ga lahko predstavljamo kot eno od ploskev kocke, ki pa ni popolna, če niso dodane vse ploskve.

V RAP-u (Renewed Approach to Programme) je duhovni razvoj opredeljen kot "doseganje globljega vedenja in razumevanja duhovne dediščine posameznikovega okolja, odkrivanje duhovne resničnosti, ki

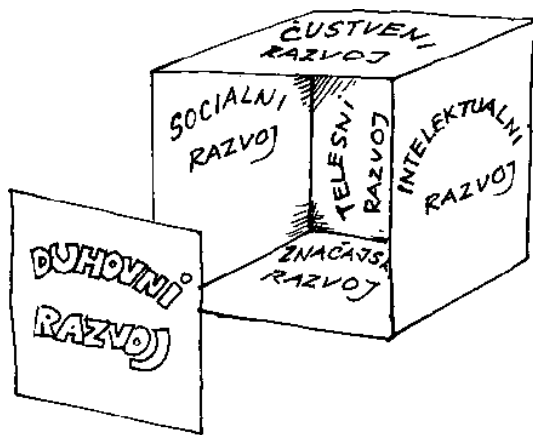
daje smisel življenju in vlečenje zaključkov za posameznikovo vsakdanje življenje ob spoštovanju duhovnih izbir drugih."

Eno osnovnih prepričanj skavtskega gibanja je, da naj duhovni razvoj ljudi združi, poveže v bratovščino, namesto da jih ločuje ali sooča s konflikti. To ne pomeni, da bi morali razviti duhovni pristop z mešanjem vseh religij. Niti najmanj! Pomagati moramo mladim, da presežejo predsodke in razvijejo dovtetnost, odprtost, nepristranskost in spoštovanje za verovanja, ki so drugačna od naših lastnih.

Kaj je duhovni razvoj?

Skavtsko gibanje prepoznava pet načel duhovnega razvoja:

1. Razvijanje notranje discipline in urjenje.
2. Vključenost v skupinske aktivnosti.

3. Razumevanje narave okoli nas.
4. Pomoč pri ustvarjanju bolj strpne in skrbne družbe.
5. Odkrivanje potrebe po molitvi in čaščenju.

Zaprisega in zakoni so naše vodilo

Taborniška zaprisega in zakoni so osnovani tako, da predlagajo življenjski stil, ki tabornike usmerja k oblikovanju njihovih lastnih vrednot. Veliko lažje pa je določeno hierarhično vrednot sprejeti, kot hierarhično lestvico sestaviti.

Zato duhovnega razvoja ni brez spraševanja samega sebe in sprejemanja osebnih odločitev. Vzgojno delovanje na področju duhovnega razvoja ne more izhajati iz dogmatskega pristopa. Spoštovati moramo razvoj mladega človeka: mladi naj sami izkusijo, kaj jim določene vrednote pomenijo, sami naj se vred-

nostno opredelijo in postopno zgradijo svojo osebno lestvico vrednot.

Kako pa vrednote, ki so opredeljene v zaprisedgi in zakonih prenašamo na mlade? Skozi izkušnje in komuniciranje. Kot vodje se moramo zato polno zavedati lastnega vedenja. Čemu dajemo pomen, pri čem spodbujamo mlade, nad čim se navdušujemo? Skozi igre in delavnice prenašamo vrednote. Naše vedenje (sodelovanje ali tekmovalnost, radodarnost ali skopušstvo, optimizem ali pesimizem) odseva te vrednote.

Notranji kompas

In kaj dobesedno pomeni "skavt"? Iskalec poti! Skavt mora iskati pravo pot, izbrati najboljši način v vsaki situaciji. V naravi, na taboru, na potepu in v vsakem vidiku življenja.

Kadar smo na potepu, potrebujemo - kompas. V življenju je prav tako: da gremo v pravo smer, potrebujemo podoben kompas. Vedeti moramo, kje ga lahko najdemo in kako ga uporabljati.

Vsakdo od nas že ima vgrajen kompas, ki pa se ga mora naučiti uporabljati, da ga lahko vodi. Kadar se moraš odločiti med različnimi potmi in se naposled odločiš za pravo, občutiš srečo. Občutek sreče ni nekaj materialnega, oprijemljivega, pa čeprav veš, da je nekje v tebi. Je resničen! Podobno se zgodi, kadar si nekaj pripravljen deliti z drugimi.

Lahko je le trenutek tvojega časa, ali morda, kadar nekomu nekaj podariš, pa ničesar ne pričakuješ v zameno. Vsakokrat je to dejanje ljubezni.

Kot vodje moramo našim članom pomagati naučiti se, kako uporabljati notranji kompas, tako kot jih učimo uporabljati pravi kompas. S tem, ko jim pomagamo prepoznati in sprejeti ta notranji kompas kot moč, ki je začetek, sredina in zaključek vsega, bomo vsakemu dali moč, drznost, zaupanje, da bo vedno izbral pravo pot v svojem življenju - pot k sreči. In to je duhovni razvoj.

Kje naj iščemo duhovnost?

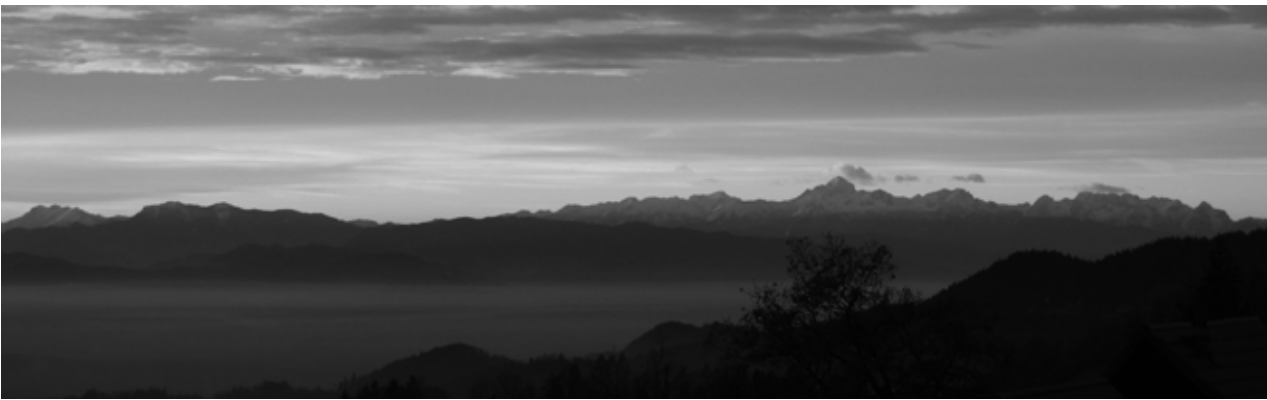
Pri kakšni starosti pa bomo začeli vključevati duhovno komponento v naše aktivnosti? Naj se z medvedki in čebelicami le igramo?

Že našim najmlajšim ni treba ponujati samo različnih privlačnih aktivnosti. Vsakokrat jim lahko ponudimo dve aktivnosti, ki smo jih načrtovali, na izbiro. Dogovarjanje o izboru je pomemben čas, ko se poslušajo, ko izmenjujejo mnenja, izkušnje, ko lahko povedo, kaj jim je všeč in zakaj jim je to všeč. Prav gotovo je vsakega od vas že presenetila kakšna misel nadebudnega MČ-ja. Nikar ne pozabimo, da so lastne osebnosti, da že imajo svoja prepričanja in pomembne izkušnje. Lahko jim jih pomagamo ubesediti, o njih razmišljati, jih primerjati s

prepričanja drugih in morda iskati ustrežnejša. Vse to pa bo seveda možno le v sproščenem vzdušju, v odprtem, spodbudnem okolju, kjer bodo svoje misli lahko spontano izražali. In zato smo tu vodje, ki tak teren lahko pripravimo.

To bi lahko povzeli, da stvari v našem vsakdanu delamo z nekim namenom in ne samo zato, da nekaj delamo. Izhajati moramo iz sebe, iz narave, iz duhovnosti.

Aktivnosti za razvijanje duhovne dimenzije mladih so aktivnosti, ki jim pomagajo razvijati odgovornost do sebe, se upirati negativnim vplivom, opredeliti osebne cilje in korake, potrebne za njihovo doseganje. So aktivnosti, ki jim pomagajo igrati aktivno vlogo v majhni skupini (vodu), deliti odgovornosti, sodelovati z drugimi. S skupnim delom lahko stvari spreminjamo in izboljšujemo. So tudi aktivnosti, ki mladim pomagajo raziskati in odkriti lepote in čuda narave. Pomagajo jim razumeti, zakaj moramo naravo in okolje zaščititi, kje je naše mesto v naravi. Pomagajo razumeti, da je možno z lastnimi dejanji, kot so služenje, prostovoljno delo in udeležba v družbeno angažiranih projektih, izboljšati in spremeniti družbo. Spodbujajo odprtost do drugih, drugačnega, drugačnih. So še aktivnosti, ki mladim pomagajo razmišljati o preteklih dogodkih in razumeti vrednost teh izkušenj skozi meditacijo ali umetniško izražanje. Naučijo

se izražati duhovnost, ki jo doživljamo, skozi različna izrazna sredstva.

Vodja pripravi prostor za duhovni razvoj mladih

Da bi mladim v naši organizaciji pomagali, da se razvijajo tudi na duhovnem področju, bi moral vsak vodja predlagati konkretne aktivnosti po principu učenja z delom in ne učiti dogem religij.

Vodja mora poskrbeti za nove izkušnje za mlade. Da bodo mladi o stvareh, ki jih doživljajo, stalno razmišljali, se spraševali - ne pa razumeli (taborniških) aktivnosti kot nečesa, kar morajo doseči in potem konec. Mlade stalno spodbujajmo k novim izkušnjam in kritičnemu mišljenju, pa čeprav nek posameznik že ima religiozno prepričanje. Ne dajajmo odgovorov, temveč pomagajmo, da bo vsak našel pravi odgovor zase.

Izziv za nas kot vodje na področju duhovnega razvoja je v tem, da dekletom in fantom omogočimo priložnosti, da bodo duhovno resničnost odkrivali skozi aktivnosti. Na tak način prispevamo k oblikovanju mladih, ki so dobro opremljeni in pripravljeni, da bodo svoja življenja vodili odgovorno in se odprto soočali z izzivi, ki jih prinaša prihodnost.

Vprašaj se

Duhovne elemente moramo v taborniške aktivnosti vključevati zavestno, načrtno in ne le domnevati, da so že njihov del. Prav tako pa moramo vodje opremiti z orodji, da bodo lahko pripravljali tovrstne aktivnosti in okolje.

In če ti je, bralec, nelagodno ob vseh teh težko oprijemljivih besedah, ob omenjanju duhovnosti, če te je strah, če čutiš odpor - vprašaj se, zakaj. Zakaj se tako počutim? Zakaj

sploh govorimo o duhovnosti? Kaj lahko naredim, da bo drugače? Ob iskrenem iskanju odgovorov in premišljevanju o tem naj ti povem, da si že veselo zajadral v del sebe, ki mu pravimo duhovno področje.

Kje najdeš več od duhovnosti v skavstvu?

- Scouting and spiritual development,
- God are you still in there? Spiritual development activity pack,
- Handbook for cub scout leaders,
- The Renewed Approach to Programme - RAP,
- Projekt duhovne vzgoje,
- Scouting and peace,
- Skavtska načela,
- gradiva in poročila različnih skavtskih seminarjev na temo duhovnega razvoja (UIPL).

Začetek brezmejne zgodovine

Zgodovinski dogodek vstopa Slovenije v schengensko območje smo soustvarjali tudi taborniki. V soboto, 22. decembra, smo sodelovali na slavnosti na mejnem prehodu Bazovica - Lipica, ki je ob občanih združila tudi skavtske organizacije obeh strani meje: italijanske skavte Scout d'Europa, zamejske skavte SZSO, tabornike RMV in RKJ ter slovenske skavte ZSKSS. Sprevod in kočije, v katere so bili vpreženi beli lipicanci, so krenili iz Bazovice proti mejnem prehodu Bazovica - Lipica, kjer je potekal višek prireditve. Učenci osnovnih šol obmejnih vasi ter taborniki in skavti obeh strani meje so se srečali na mejnem prehodu, kjer so si predstavniki vseh skavtskih organizacij izmenjali lučko miru, nato pa ob spremljavi

evropske himne dvigali italijansko, slovensko in evropsko zastavo. Sledili so pozdravi in nagovori javnih upraviteljev.

21. december bo odslej zgodovinski dan. Po šestdesetih letih so padle še zadnje pregrade med sosednjima državama. Predvsem za obmejne rodove se začenja novo obdobje v razširjenem in „brezmejnem“ prostoru, ki ga bomo soustvarjali predvsem mladi. Prost prehod bo sedaj otipljivejši, realen. Končno brez zastojev. Enkratne priložnosti ne smemo zamuditi niti taborniki. Če so letošnji načrti obmejnih rodov splavali po vodi, moramo siliti naprej, saj bo to novo bogastvo, kovačnica novih izzivov in idej. Poglavitna pa bo vsekakor volja vseh nas.

Kresnica

Celoten letnik revije Tabor v e-obliki

Celoten letnik revije Tabor je dosegljiv na e-naslovu: <http://www.rutka.net/aktualno/tabor>.

Še vedno iščemo mladega nadebudnega junaka, ki bi objavil stare letnike revije. Posebno tehnično znanje ni potrebno. Ekipa RutkaNET išče tudi novinarje in "vsebince". Tudi tu tehnično znanje ni potrebno.

Bubi

Nina Medved

Kolumni

Boris Mrak

Prestop

Takole - in smo v letu 2008. No, prehitavam. Najprej je bil zadnji dan koledarskega leta in nato neskončne ure vse tja do polnoči in zadnje sekunde, ki smo jih odštevali v družbi. In po eni izmed drobnih sekund smo prestopili v novo koledarsko leto, v novo obdobje in domala v prihodnost. Vsak s svojimi željami in pričakovanji za prihodnost, vsak s svojo vizijo prihodnjih 366 dni.

Ko smo že pri letih - taborniško leto je že skoraj na polovici, z otroki smo se že dodobra ujeli in osvojili marsikatero novo znanje. Pa vendar smo še vedno na poti do taborjenja, krone taborniškega leta. Koliko znanja še nameravamo osvojiti, koliko tekmovanj se udeležiti in tako naprej? Tako ob prestopu v leto 2008 nosimo s seboj posebne želje zase, za svoje vode, ki se nam utrnejo ob tisti kratki sekundi, ko preskoči polnoč. Nazdravimo s kupami in si zaželimmo vse najboljše ter obenem upamo, da bo to leto srečno, uspešno, zdravo in kar je še takšnih lepih pridevnikov, ki jih poslušamo vsaj dva tedna poprej in dva tedna zatem.

Jaz pa ljudem nikoli ne zaželim "srečnega pa zdravega", ker se mi zdi, da bo kolikor toliko srečno in zdravo v vsakem primeru, kakor vsako leto. Leto za letom mineva, ljudje prihajajo in, na žalost, tudi odhajajo, lasje nam zrastejo, jeziki se naostrijo in leto je že naokoli. Morda bi vam lahko zaželela, da se vam vaše "new year's resolutions" uresničijo, pa kaj, ko se mi zdijo takšni upi bolj pobožne želje, kot pa resničen namen.

Zatorej vam bom, tabornikom in vsem, ki v srcu še mislite dobro, zaželela, da bi še naprej dobro in z energijo opravljali svoje delo. Se pravi, da bi še naprej razveseljevali otroke in jim pomagali, da odrastejo v dobre, duhovno zrele in "človeške" ljudi, saj je to naša prihodnost. In z novim letom se je pričelo manično odštevanje do naslednjega leta, zato le glejte, da boste v tem kratkem letu dni postorili čimveč in čimbolje! Pa srečnega in zdravega ...

Taborniki in njihovi meceni

Kako nenavadno in žalostno je, da se taborniki želimo v marsičem primerjati z našimi vrstniki v WOSM-u (Svetovna organizacija skavtskih gibanj) in jih seveda tudi posnemati. Seveda imamo tudi slovenski taborniki dolgoletno tradicijo tako v skavtih kot tudi v gozdoznikih izpred druge svetovne vojne, pa vendar! Dolgoletna tradicija pač ne more biti vse. Nekako ne vem, kam se je izgubila še druga plat našega dela, zavedanja, obnašanja in čuta do družbe. Morda se čas v naši sredini, državi Sloveniji, vrti drugače, na drugačen način. Očitno so zmagale drugačne vrednote.

Prebiram zapiske o slovenskih dobrotnikih in mecenih, ki so živeli na področju sedanje Slovenije in njihova odgovornost do družbe, v kateri so delali in bivali, je bila kljub vsemu malo drugačna. Kdo od nas pozna imena kot so: Žiga Zois, Viktor Smole, Fran Kotnik, Anton Kolenc, Josip Gorup, Robert Kollmann, dr. Ivan Oražen itn. Pa da ne boste mislili, da niso živeli v tržni ekonomiji! Kje pa, večina si jih je bogastvo ustvarila s svojim znanjem, delom in spretnostjo v času Avstro-Ogrske monarhije pred prvo svetovno vojno in po njej, v obdobju Kraljevine Jugoslavije. Del svojega premoženja so v letih svojega življenja, večinoma pa po njem, v svojih oporokah, namenili tistim, za katere so menili, da potrebujejo njihovo materialno pomoč. Žal je druga svetovna vojna iz naših krajev odnesla s seboj tudi zavedanje in čut do volil in zapuščin ter izpolnjevanja poslednjih želja tistih, ki so darovali svoje premoženje družbi za njeno blagostanje in nadaljnji razvoj. Kot je videti, smo tradicijo imeli, pa se nam je nekam založila ali pa izgubila.

Ampak človek mora ostati večni optimist in prepričan sem, da se bodo vrnil tudi časi, ko bo družba in z njo tudi taborniki - skavti zopet deležna prijaznih pomoči premožnih Slovencev, predvsem pa nekdanjih in sedanjih članov naše organizacije. Nekaj jih je uglednih in verjetno tudi premožnih že danes. Z njimi se dostikrat ponašamo in pravimo: Poglejte, kdo vse je bil in je še vedno v naših vrstah. In upajmo, da bo nekoč eden od njih tudi naš mecen!

Vsekakor pa sedanje stanje in razmišljanje v organizaciji ne more in ne sme biti osredotočeno zgolj in samo na finančne in materialne dobrine. Res je, da so za delo pomembna tudi ta sredstva, niso pa najpomembnejša. Ohranjanje in izgrajevanje pozitivnih vrednot pri naših članih je mnogo bolj pomembno, pa čeprav organizacija dela s skromnimi sredstvi, mnogo manjšimi kot nekatere druge, nam primerljive organizacije, ki imajo očitno boljše ime, položaj in so bolj prepoznavne kot mi, taborniki.

Ljubljana / Domžale, 3. januar 2008

Naša savica

Imel sem priložnost opazovati taborniški vod GG-jev, ki so precej nespretno in predvsem brez volje postavljali savico. Vsekakor je njihovo pomanjkanje volje povzročilo slab odnos do opreme, kar je pripeljalo do uničenja delčka šotora. Moja spontana reakcija je bila, da sem jim spustil moraliko o opremi, odnosu do nje in nominalni vrednosti raznih šotorov.

Zvečer, ko sem premišljeval o dogodkih tega dne, sem ugotovil, da sem moraliko čisto napačno zastavil.

Namesto v neplodno debato ali bolje rečeno monolog o šotorih, bi jih moral povabiti na popravilo naših šotorov. Skupaj bi jih popravili, zato bi jih na koncu povabil na zaslužen izlet. Izbral bi vikend s kar se le da slabo napovedjo vremena, s seboj bi poleg ostalih stvari vzeli enega od šotorov, ki bi jih prej popravljali. Verjetno bi se izkustveno naučili, koliko je vreden šotor, ko ti nudi zavetje pred dežjem in vetrom, pa tudi koliko je vreden dobro vzdrževan šotor. Vsaka njihova napakica pri odpravljanju poškodb na šotoru bi se verjetno pokazala in vsaka dobro zakrpana luknjica bi bila vredna svojega dela.

Ob naslednji priložnosti bi jim pokazal risbice murnov in MČ-jev - pričrčan sem, da bi se v njih pokazal obris šotora. Poskušal bi jim pokazati pričakovanje, ki ga imajo naši najmlajši člani, ko jim omeniš šotor in taborjenje. Nemogoče je opisati veselje murnov in MČ-kov, ko pridejo na tabor in vidijo šotore, v katerih bodo spali. To lahko pokaže le njihov nasmeh. Če si takrat poleg, je ves trud, ki si ga vložil kot konačar, poplačan.

Z vodom teh nadobudnih GG-jev pa bi si ogledal še eno stvar: naš taborniški znak. Ta namreč vsebuje poleg ostalih motivov tudi šotor. Šotor na znak ni zašel pomotoma, saj so snovalci znaka dobro vedeli, po čem hrepeni vsako taborniško srce. Tudi oni poznajo nemir, ki se te loteva pred taborjenjem, zvok dežja na platnu, ponos, ko stražiš celoten tabor, ali pa pogled na šotore v jutranji meglici. Ta znak je skupen vsem tabornikom, kot je vsem skupna ljubezen do narave, želja po tistih magičnih večerih ob ognju in pripadnost isti organizaciji, ki temelji na spoštovanju vseh ljudi in okolice.

GG-ji so med slabim postavljanjem savice zelo zavzeto izkazovali pripadnost svojemu rodu. Lahko pa bi izkazali pripadnost širši skupini ljudi, ki se istoveti s taborniškimi oznakami, običaji in navadami. To pripadnost bi lahko izkazali tudi tako, da bi spoštovali del opreme, ki nam nudi tako veliko, se naučili s njo rokovati ter jo uporabljali z enakim zanosom in ponosom, kot uporabljajo kratico svojega rodu.

Takrat bi lahko na vprašanje "Kdo ste?" s ponosom povedali: "Mi smo taborniki."

Uoča RHV - tabornik

Stric volk

Slišim, da so si pomurski taborniki letos za spremembo omislili sprejem lučke miru v evangeličanski cerkvi v Murski Soboti. Pohvalno! Že nekako samoumevni so bili sprejemi lučke v katoliških cerkvah, na katerih so sodelovali taborniki in katoliški skavti. Pomurskim tabornikom pa je hkrati uspel še en pomemben meta-načelnik Zveze tabornikov Slovenije jih je počastil z obiskom. Lahko bi se sicer odločil sodelovati na sprejemu lučke v Ljubljani.

Na sprejemu, ki je potekal z manj blekska (kar je samo pohvalno), kot smo bili tega vajeni do sedaj, so sodelovali tudi predstavniki romske skupnosti, poslanci pa so lahko navzoči poslušali v prekmurskem narečju, v madžarskem ter romskem jeziku. Dogodek je bil tudi ustrezno medijsko podprt, zanimivo pa je, da so letos prireditelji v Murski Soboti izvedli samo taborniki, ne pa tudi katoliški skavti, ki jih že ime ne povezuje z evangeličansko cerkvijo. No, če sem ciničen, vsaj nekje, kjer je medijska zmaga s številnih sprejemov lučke pripadla tabornikom. Pa čeprav ni bistvo lučke v tem.

Prisotnim se je menda v uvodnem delu sprejema na obraz prikradel nasmešek. Čeprav je pesem Johna Lennona Imagine ena najlepših vseh časov, je glede na sporočilo vseeno nismo pričakovali peti v cerkvi. Zavrtite si pesem in ji dobro prisluhnite, da boste vedeli, o čem je sanjal Lennon.

Stric volk

Kolofon

Uredništvo: Ales Cipot (ales.cipot@rutka.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Meti Buh Gašparič (meti@rutka.net) in Aleša Mrak (alesa.mrak@siol.net) - urednici sklopa Igra, Lea Repič (learepic@gmail.com) - urednica sklopa Dogodivščina. **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (bizi@rutka.net). **Novinarji in sodelavci:** Jure Ausec (jure.ausec@gmail.com), Barbara Bačnik (barbara.bacnik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-cable.net), Miha Biatnik (miha.biatnik@gmail.com), Maruša Borovšak (marusa@gmail.com), Matic Cankar (matic@rutka.net), Borut Cerkvenič (borut.cerkvenic@guest.arnes.si), Andreja Gomboc (andreja.gomboc@pharmaswiss.si), Klemen Kenda (bubi@rutka.net), Primož Kolman (primoz.kolman@yahoo.com), Manca Krasavec (manca.krasavec@guest.arnes.si), Brina Krasovec (brina.krasovec@gmail.com), Nina Kušar (nina_rija@hotmail.com), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Natalie Miljuš (tally@email.si), Boris Mrak (boris.mrak@rovas.si), Dušan Petrovič (pepl@rutka.net), Luka Rems (luka.rems@gmail.com), Tadeja Rome (whats hername.nessya@gmail.com), Tomaž Sinigajda (sinigajda@gmail.com), Aleš Skalič (ales.skalic@gmail.com), Petra Skalič (petra_skalic@hotmail.com), Jasna Turk (jasna.turk@varuh-rs.si), Samo Vodopivec (samo@rutka.net), Neža Zajc (neza.zajc@gmail.com), Barbara Žgavec (barb.zgavec@gmail.com). Lektoriranje: Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net).

Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. **TABOR** sofinancira Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: http://www.zts.org. Cena posameznega izvoda je 2,09 €, letna naročnina je 20,86 €, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. DDV je vračunan v ceno. Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

Brina Krašovec

Prijatelj

Prijatelj je prava človeška dobrota.
Je kot svetla zvezda sredi temačne noči.
Je kot sončni žarek na koncu poti.
Je kot droben piškot iz babičine peke.
Je kot velika kepa smeha, solz in modrih besed.

Prijatelj je tisti, ki te posluša, s tabo joče in se radosti.
V najtežjih trenutkih življenja močno stisne dlan in toplo objame.
Je tisti, ki vedno ostane, tudi ko drugi že sklonijo glave.
In tisti, ki se s tabo najbolj sladko smeji.

Andreja Gomboc

Iz taborniške pesmarice

Klemen Kenda

Jaka Bevk - Šeki

Alfa samec Zoran Predin

FCBF

F C B F
Na žarkih bele zarje, z jutrom obsijan.

c C B F
Na krilih ljudske volje in od boga poslan.

c B F
Naš dom obranil bo za novi rod.

c B F G
Naj se ve in sliši, kdo je naš gospod.

G C G
Hvaljen bodi alfa samec,
e, D C G
cvet modrosti, naš vladar.

C G
Božja luč, plemenski vranec,
c D G
naše sreče gospodar.

D C G
Na valovih cvička in harmonike.

D C G e D A

Z melodijo naše drage farne cerkvice.

d C G
Pelje nas po med in mleko v raj.

d C G A
Tja nas ne doseže več rdeči zmaj.

A D A
Hvaljen bodi alfa samec,
f#7 E D A
cvet modrosti, naš vladar.

D A
Božja luč, plemenski vranec,
d E A
naše sreče gospodar.

E D A
Na kolena bratje, veličanstvo gre!
E D A

Samo za nas utripa generalovo srce.

e D A
Resnica je spet naš vsakdanji kruh.

Greh je danes biti slep in gluha.

Hvaljen bodi alfa samec,

cvet modrosti, naš vladar,
A
hvaljen bodi alfa samec,

naše sreče gospodar.
H E H
Hvaljen bodi alfa samec,
g#7 F# E H
cvet modrosti, naš vladar.

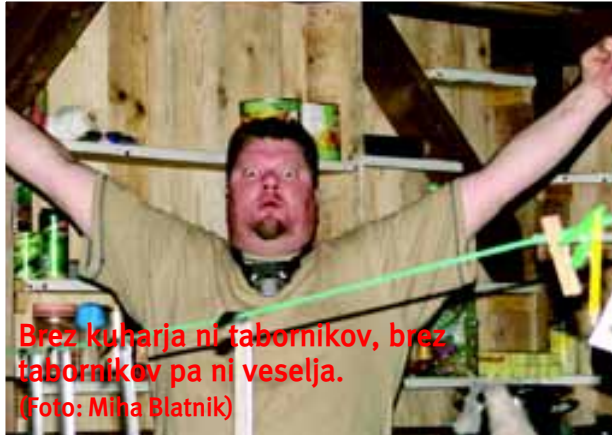
E H
Božja luč, plemenski vranec,
e F# H
naše sreče gospodar.

H E H
Hvaljen bodi alfa samec ...

			SESTAVIL: MATJAŽ KERMAN	MAMA	AVSTRILJSKA POROČEVALSKA AGENCIJA	JANEZ OŽBOLT	ZVEZNA DRŽAVA V ZDA	KROŠIŠČE	KELTSKI SVEČENIK (VRAČ)	DROG ZA PODALJŠANJE OJESA	MESTO V OSREDNJI DRAVSKI DOLINI	
			UPRAVITELJ POSESTI									
			STADJON V BUDIMPEŠTI									
TABOR	VZKLIK NA BIKOBORBAH	GRŠKA ČRKA DOLINA POD TRIGLAVOM				ESKIM JADRNICA 5 3-5 JAMBORI						
ENA IZMED KNJIG JANEŽA JANŠE					TRN NA RASTLINI ... THE BARBARIAN							
GREZILO, SVINČNICA			ZNANI NOGOMETNI STRATEG IVICA	KALČI OKRASNA RASTLINA		OGNOVNA DELOVNA ENOTA (KRATICA) AM. VEŠOLJSKA AGENCIJA					*	
SPIELBERGOV VEŠOLJČEK		SL. IGRALEC MARKO STVAR, REČ					EDEN, PARADIŽ	AZIJSKI VELETOK	KOSITER	LUKA V IZRAELU		
TABOR	MIRAN ALIŠIČ	PREDEL NA POHORJU ELEMENT										
PLANOTA NAD TUHINSKO DOLINO						SANINEC (knjižno)						
PRIPADNIK ENEGA IZMED GERMANSKIH PLEMEN						ARHEOLOŠKO NAUDIŠČE PRI ŽIROVNICI						

"Preacher"
Blondi je prestopil med pridigarje. Na fotografiji med nagovorom množice vernikov v evangeličanski cerkvi v Murski Soboti.
(Foto: Aleš Cipoč)

Brez kuharja ni tabornikov, brez tabornikov pa ni veselja.
(Foto: Miha Blatnik)

zadnja plat
Pošlji fotografijo na
zadnjaplat@gmail.com

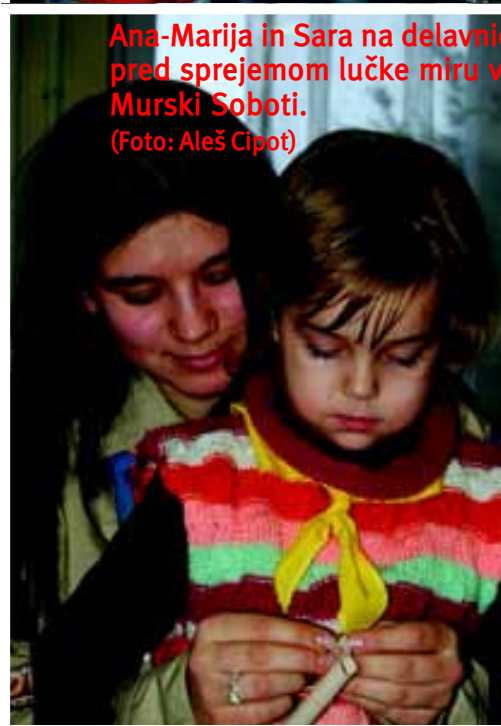
Mogoče luč miru ne bo obvarovala Slovenije pred naraščajočo inflacijo, bo pa poskrbela za več miru in potrpljenja. Peace!
(Foto: Matjaž Maležič)

Odprava LMB v centru Dunaja.
(Foto: SiNi)

Ana-Marija in Sara na delavnici pred sprejemom lučke miru v Murski Soboti.
(Foto: Aleš Cipoč)

Glej ga – Božiček! RMT-jevci na izletu.
(Foto: arhiv RMT)

**Ali še vedno ne veste,
kam bi šli na zimovanje
ali na rodovo smučanje
ob koncu tedna?**

**Morda pa je Gozdna šola ZTS
v Bohinju pravi odgovor na vprašanje.
Ne odlašajte, čimprej pokličite
041/490 888 in si zagotovite prostor.**